

16 DE FEBRER, 16 DE FEBRER, 16 DE FEBRER!

LES ESQUERRES OFEREIXEN UN PROGRAMA DE GOVERN LES DRETES MONARQUÍQUES, LA GUERRA CIVIL

GUIO DEL MOMENT

LA VEU QUE FALTAVA

Hem sentit ja la de les forces polítiques i econòmiques de dreta: Hem escoltat la paraula demagògica i violenta dels seus conductors. Hem contemplat amb horror el desencadenament de rabiosos auguris de destrucció i de guerra des de les tribunes, els diaris i les sobretaulas antirepublicanes. Hem vist tot l'aparell bel·licós i amenaçador dels elements encamisats del feixisme i dels joves ondulats de la monarquia. Faltava una veu al desconcert de les extremes dretes aixecades contra la República i la Constitució per aquests pobles i ciutats de l'Espanya convulsa d'avui, xopa de sang i de fang. La veu acaba de ressonar inequívocament, inconfusible: és la de l'Església catòlica, apostòlica i romana. El seu interès resulta ésser, aquesta vegada, en la inquietud turbulenta de l'horror que passa, el bisbe de Barcelona, doctor Irujo.

«El meu regne no és d'aquest món...», predicava la fina figura del Natzer a la falda de les muntanyes suaus de la terra de Judea. Però al clima, en el rosa i el violeta dels crepuscles perhumats, embolits pel gris plom de les oliveres, hi neixien ja les arxetes agudes i tràgiques de les creus i s'hi buidaven lentament les conques de la calavera. Tots els interessos i els odis de la realitat aixecaven l'arbre del Gòlgota i hi penjaven el pobre somniador d'ideals.

Els temps són més de pau de Tarsis que de Jesús de Natzereta. Lluis Companys ho notava, dies enrera, amb certa visió de conductor. La pedra ancestral se'n convertí en el primer baluard contra el poble. Es crucificava el Crist; s'aixecaven a les places les pires de la Inquisició; es negava el pa i la sal del més enllà a Rousseau; s'afusellava Rizal; es destruïa Ferrer; es negava l'esperança contra les tombes i la pau sobre els bressols.

A Espanya tot anà bé fins a l'adveniment de la República, fins a l'hora de l'article 26, fins a l'expulsió del conspirador Segura, fins a la fugida d'Alfons «per la gràcia de Déu». Des d'aleshores, l'Església es convertí en facció dintre la República, en element d'intriga, en arma de traïció. Deixà d'ésser la servidora més fidel de l'Estat monàrquic per convertir-se en l'enemiga més poderosa de l'Estat republicà.

Diverses vegades ha ressonat ja la seva veu de discordia i de lluita. Aquesta veu faltava en l'hora greu d'avui. Ja és aquí. Ja s'ha pronunciat. Ja pren part en la lluita. Ja demana lloc als rengs. Ja s'ha convertit en veu belligerant. Encara que no en la persona d'un gran jerarca, es produeix en la figura més modesta, però influent i destacada d'un pastor de diòcesi: el bisbe Irujo, de Barcelona, anticatalà i antirepublicà. En una pastoral, o el que sigui, redactada en castellà i reproduïda en els periòdics de dreta, el bisbe Irujo demana no res menys que rogaris públiques a Déu i a la Verge perquè les dretes s'uneixin i guanyin les properes eleccions de diputats a Corts i, de passada, perquè els fideis aportin el seu ajut econòmic a la lluita electoral. Les monges també han de contribuir-hi. Vegem-ne uns paràgrafs:

«Pues ahora nos encontramos en uno de esos casos de gravísima necesidad. Nos referimos a las próximas elecciones de diputados a Cortes. Su importancia suma no hay para qué ponderar, pues está en la conciencia de todos; de ellas puede depender hasta la misma existencia de la España católica.»

«De conformidad con lo expuesto, venimos en disponer que en todas las iglesias de nuestra amada diócesis se hagan rogativas públicas ante el Santísimo

solemnemente expuesto, al menos durante tres días consecutivos, dejando a la discreción de los señores párrocos y rectores el tiempo y modo de celebrarlos, para mayor comodidad de los fieles, si bien les recomendamos el rezo de la Letanía Mayor y del Santo Rosario, el ejercicio de la Hora Santa, y también a ser posible una misa de comunión general.»

«Congregados en nombre de Jesús... Nos congregamos en nombre de Jesús, si enderezamos nuestras plegarias primeramente al triunfo de su causa en la contienda electoral. De eso se trata sobre todo: de que triunfe Jesús y su Iglesia, de que triunfen los derechos de Dios y de las almas. Sobre esa base principal debe hacerse la unión de todos, posponiendo cada uno sus demás ideales por legítimos que sean. Y entendiendo todos, y no lo olviden nunca, que el triunfo de Dios es juntamente el triunfo de los pueblos, que no puede haber bien alguno verdadero de la criatura contrapuesto a los derechos del Creador.»

«Se trata de una obra redentora, de que vuelva a Dios esta nuestra pobre nación apostata, y no hay redención sin sangre. Un sacrificio voluntariamente aceptado en unión con Cristo Jesús Redentor. Los momentos son muy serios; no estamos para reír ni holgar, mucho menos para ofender a Dios, cuando tan necesitados estamos de sus misericordias. Desearíamos que en este punto fuerais muy generosos, sacrificando vanidades y moderando diversiones con espíritu de penitencia, en aras de vuestro amor a la Religión y a la Patria.»

«Suplicamos finalmente a las religiosas que multipliquen sus fervorosas plegarias por la misma intención, haciendo dulce violencia al Sagrado Corazón de su Divino Esposo que ha prometido: reinar en España con más veneración que en otras partes.»

El bisbe de Barcelona, doncs, l'Església per ell representada, i tota la Cort celestial, fan sentir la seva veu en la lluita que s'acosta. «Pe demanar serenitat i pau? Per reclamar bondat i amor entre els homes? Per esperar impulsos de caritat que obrin les portes de les presons als qui pateixen fam i set de justícia? Per recordar als homes un deure d'humanitat i de fraternitat? Per impetrar la victòria per als més bons, per als més justos, per als més sacrificats i els més perseguits? No. La veu de l'Església s'aixeca per prendre part al costat de les dretes monarquiques, per lligar el nom de Déu a la causa del feixisme, per vincular oficialment el catolicisme als botxins d'Astúries, als difamadors de la República, als encobridors d'estraperl, als partidaris de la destrucció del proletariat organitzat, als portaveus de la propietat feudal, als partidaris dels avions feixistes sobre les pobres barques pacífiques d'Etiòpia, la vella terra sagrada.

Una vegada més l'Església ens diu el que podem esperar d'ella. La República es limita a separar la seva acció dels negocis terrenals de l'Estat. Ara entra a l'Estat en peu de guerra, prenent partit per una de les parts, a favor de la qual implora la gràcia dels déus i la generositat dels fideis. Perfectament. Anem-ho. Atendim-nos-hi una vegada més i obrem en conseqüència a la seva hora.

Belligerant en les lluites civils, per enemics haurem de tenir-la a l'hora de la victòria. No haver recordat això, causà greus perjudicis i règim del poble. Després del 16 de febrer no perdrem tan fàcilment la memòria. Estiguin segurs el senyor Irujo.

El cas dels Ajuntaments

Es inadmissible, és intolerable que es vagi a les eleccions generals del mes entrant sense reposar els Ajuntaments d'elecció popular. I això és molt més inadmissible i intolerable encara a Catalunya, on els Ajuntaments foren renovats ara fa dos anys.

El conseller i regidor populars de Catalunya que es troben en condicions legals per a exercir llur càrrec, tenen ple dret — políticament i jurídicament — a reclamar la reposició immediata. Per això els procediments dictatorials del senyor Escalas, que encara té l'honor d'intitular-se independent, i dels homes de la Lliga en general, mereixen un blasme energic per part de tots els demòcrates, de tots els autonomistes i de tots els homes rectes de la nostra terra.

Cap argument vàlid no pot ésser invocat en defensa de la veritable usurpació de funcions que els gestors cometen. Els lliguistes i llurs òrgans no poden defensar-la, perquè recorden prou bé que impugnaren les disposicions inicials que l'han fet materialment possible. La tàctica que ara usen per a poder contestar alguna cosa a les reclamacions dels representants populars il·legalment desposseïts de llur càrrec, consisteix a retruïre disposicions anteriors de les esquerres de Catalunya, disposicions que equiparen a les que avui són objecte de justificada repulsió.

Els retrets alludits són dos: el nomenament de comissions gestores en uns cinc-cents municipis catalans l'any 1933, i la substitució d'alguns Ajuntaments d'elecció popular el dia 6 d'octubre.

Com es veu, la tàctica usada pels lliguistes no és la dels que es troben en terreny ferm. Encara que els dos retrets fossin justos, no per això quedaria demostrada la bondat ni la legalitat dels procediments que hom fa servir de la Generalitat governativa estant. Si el que les esquerres van fer en el camp municipal era censurable segons els horitzons de la Lliga, per què ara que els manen — no per la designació del poble, sinó per tractes i pactes amb Madrid — utilitzen recursos molt pitjors?

El cas, però, que l'acusació als altres, la qual volen convertir en tripa plena, no té base sòlida. Són molt diferents els casos del 1933 i 1934, i els casos d'ara. Avui ens limitem a parlar del cas del nomenament de les cinc-cents gestores.

N'hi ha prou amb explicar les circumstàncies d'aquell nomenament per a fer veure que no és equiparable al de les gestores actuals. En primer lloc cal fixar un punt cabdal: quins foren els Ajuntaments substituïts aleshores per la formació de comissions gestores? Foren, no pas els Ajuntaments d'elecció popular, ans bé els formats en virtut del famós article 29, que tot hom sap com funcionava. Aquest fet ja canvia, per si sol, tot l'aspecte de la qüestió.

I cal afegir encara les consideracions següents:

Primera: en la gran majoria dels casos, per l'article 29 s'havien instal·lat Ajuntaments dretistes el dia 12 d'abril del 1931, les esquerres van tenir una victòria en les posteriors eleccions per a les Corts Constituents de la República. Aquests Ajuntaments, doncs, no representaven els electors.

Segona: Es tractava, en la gran majoria dels casos, de petites poblacions rurals, de manera que a despit de la xifra pomposa de cinc-cents

Ajuntaments substituïts, la mesura només afectà una petita part dels habitants de Catalunya, i la seva transcendència política i electoral no podia ésser molt forta.

Tercera: El canvi es féu en virtut d'una llei del Parlament català. Ara, al contrari, es tracta d'autèntics Ajuntaments d'elecció popular, no desautoritzats posteriorment pel sufragi, que engloben la quasi totalitat de la població de Catalunya, i no hi ha cap llei que autoritzi el canvi. La il·legalitat té, a més a més, un abast pràctic molt major.

Aquests són els fets. Aquesta és la veritat llicítament exposada. Ningú no podrà oposar-hi cap desmentiment. Ni el senyor Escalas, ni la Lliga, ni La Veu, ni els venerables senyors de la Comissió Jurídica Assesora. Són uns fets i una veritat que cal dir en veu alta davant el nostre poble, per tal que aquest conegui bé els homes i els partits.

A. ROVIRA I VIRGILI

Segona denúncia contra LA HUMANITAT

La culpa és en la nostra edició d'ahir

Novament, el fiscal de la República ha denunciat l'edició de LA HUMANITAT d'ahir i el jutge, en conseqüència, ordena la recollida de l'edició.

El motiu de la denúncia és per la publicació d'informacions sobre la repressió d'Astúries.

També «Solidaridad Obrera» ha estat novament denunciada i ordenada la recollida de l'edició corresponent, pel mateix motiu.

N. de la R. — Bé. De moment no ens tocarà altre remei que suspendre altra vegada la publicació dels nostres reportatges sobre els fets d'Astúries. No estem en condicions de resistir aquest nou sistema contra la llibertat de Premsa que ve a substituir el de censura, probablement amb més risc per a empreses, diaris i directors.

El moment actual requereix una màxima llibertat de moviment en la Premsa del poble, i seria perillós insis- contra la possible continuïtat interferència del fiscal, que dicta denúncies i ordena recollides. Així ens està resultant el període portelista, amb garanties constitucionals oficialment restituides!

No trigarà l'hora en la qual la Premsa republicana pugui fer això tan senzill: defensar i depurar la República. A aquesta finalitat, que comença en la victòria del 16 de febrer, haurem de cenyir de moment actuació i tàctica. A aquesta finalitat emanarem i demanarem fets que ens quedi un fil de veu, el vot del poble, l'ajut del poble, l'estímul i l'entusiasme del poble!

«BONES MANERES»

CAMPANYES ELECTORALS

«La Veu» anuncia que ha començat la campanya electoral.

Nosaltres la vam començar fa més d'un any. Exactament el 6 d'octubre.

«La Veu» ha començat la seva campanya electoral.

(Per Bartolí)

FITXES PER AL 16 DE FEBRER

CONTRAST

Així parlen les esquerres

Concedir per llei una àmplia amnistia dels delictes polítics i socials comesos posteriorment al novembre del 1933.

Readmetre als seus llocs els obrers que hagin estat acomiadats per idees.

La defensa de la llibertat i de la justícia és missió essencial de l'Estat republicà.

Es restablirà l'imperi de la Constitució. Seran reclamades les transgressions comesos contra la llei fonamental.

Les Lleis provincial i municipal han d'inspirar-se en el respecte més rigorós als principis continguts en la Constitució.

Es declara en tot el seu vigor el principi d'autoritat.

S'organitzarà una justícia lliure dels vells motius de jerarquia social, privilegi econòmic i situació política.

S'enquadraran les funcions de cada institut dintre les finalitats del seu respectiu reglament.

La Hisenda i la Banca han d'estar al servei de l'empresa de reconstrucció nacional.

La República ha de considerar l'ensenyament com a atribut indeclinable de l'Estat.

Es reposarà en tot el seu vigor la legislació autonòmica, votada per les Corts Constituents.

S'orientarà la política internacional en un sentit d'adhesió als principis de la S. de N.

Així parlen les dretes

De Gil Robles, a Còrdoba:

«Si el Gobierno no publica los justificantes de la conducta del Ejército en Asturias, los publicaré yo, que tengo documentación abundante.»

«Dos veces se han disuelto las Cortes por el Presidente. Las dos se ha entregado la facultad y el resorte a los masones.»

De Pradera, a Madrid:

«La revolución está en la Constitución misma.»

De Calvo Sotelo, a Madrid:

«La enseña tricolor, secuestradora de la vieja bandera de la Patria.»

«Excepto el orden público, todo vuelve a estar en manos de la Generalidad de Cataluña, y algunas cosas, como Obras públicas, con notorio desahorro distributivo respecto del resto de España.»

«El panorama político es una estampa de la picaresca.»

«Para que la sociedad se defienda contra la fuerza de las masas, necesita también apelar a la fuerza militar, que es, según Ortega Gasset, no la fuerza bruta, sino la fuerza espiritual, porque el honor de un pueblo está vinculado al de su Ejército.»

«La Constitución ha muerto, asesinada por sus autores.»

«A por él? No. ¡A por ella! ¡A por España!»

De Goicoechea, a Madrid:

«No odiamos al sistema imperante, porque no se odia aquello que se desprecia.»

«Hasta cuándo va a durar esta mascarada?»

«Estaremos al lado del Ejército, porque, deshonrándole, se deshonra a España.»

De Rodezno, a Madrid:

«La República es la forma política de la revolución.»

De Lamamié de Clairac, a Madrid:

«Con una acción acorde, enérgica, viril, llegaremos a contemplar los funerales de la revolución.»

La religió i la política, barrejades

Ha aparegut una nota de «La Junta Diocesana de etc., etc.» en la qual s'emparant-se amb encíclics, criden l'atenció dels catòlics per a oposar-los al poble. No hi podrà mancar l'apel·lació als interessos, que els consideren en perill, de la Família, la Propietat, l'Ordre Social, etc. Els nostres capellans pretenen amagar la seva intervenció en la política de les candidatures amb la pomposa frase: «problemes d'alta política».

Fan saber als partits de dreta que el que «refusa o desvirtua aquesta unió (en la qual no hi sura per a res el règim republicà)» és «necessària i urgent, incoherència en responsabilitat greu davant de Déu i de la Patria».

Coincidint amb aquesta nota, Su Il·lustríssima de Barcelona també ha donat unes ordres públiques. Per elles s'ordena a tots els rectors que

facin pregàries amb tota solennitat i misses i comunions generals.

Sa Il·lustríssima diu, com aquell que res, que no hay redención sin sangre, espléndida invocació a la pau dels cristians. Està clar que el senyor Irujo no parla perquè el Déu que de les urnes n'han de sortir victoriosos Jesús i l'Església, així, tal com sona, com si es tractés de noms a incloure en una candidatura determinada. Que cada partit — afegeix — arrecoli els seus postulats per legítims que siguin en bé d'un triomf contra les esquerres.

Tenim, doncs, un altre descensamentament a la neutralitat política de l'Església i dels seus representants els bisbes. Aquests no tenen cap inconvenient de despullar-se de les sedoses vestidures per a beïnar el «ver a fer vots i, com és natural, a comprar els dels que es venen».

HO DIUEN ELLS MATEIXOS

«Des del 6 d'octubre hem hagut de fer tots els papers de l'auca...»

«La Veu de Catalunya» 3-12-1935

Catalanistes! Llegiu LA HUMANITAT

Espectacles Públics

TEATRES

GRAN TEATRE DEL LICEU

Demà, COMIAT de la célebre Companyia txecoslava. Darrera de: JACOBIN. Dimecres, tarda: FESTIVAL WAGNER. Darrera representació de: L'OR DEL RHIN. Dimecres, tarda: FESTIVAL MOZART. CÒSI FAN TUTTE. DIJOURS: LA WALKYRIA. — Es despatxa a compaduria.

TEATRE BARCELONA

Avui, tarda, a les 5:15: FELIPE DERLAY. Nit, a les 10:15, l'èxit de Luca de Tena: ¿Quien soy yo? Protagonista insuperable: RAFAEL RIVELLES.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, nit, a les 10:15, inauguració de la temporada. ESTRENA de l'obra en tres actes d'Enric Casanova: BON COP... Acció: Frontera serbo-austriaca. Època actual. Decorat nou de Ramon Batlle. Direcció: Pius Davi. Demà, tarda i nit, l'obra que veurà tot Barcelona: BON COP...

TEATRE ROMEA

Avui, nit, a les 10:15, inauguració de la temporada. ESTRENA de l'obra en tres actes d'Enric Casanova: BON COP... Acció: Frontera serbo-austriaca. Època actual. Decorat nou de Ramon Batlle. Direcció: Pius Davi. Demà, tarda i nit, l'obra que veurà tot Barcelona: BON COP...

TEATRE COMIC

Avui, tarda, 4:30: EL TRES TOMES. Nit, a les 10: MUJERES DE FUEGO. Demà, tarda, 4:30: EL TRES TOMES. Nit, a les 10: MUJERES DE FUEGO. Demà, tarda, 4:30: EL TRES TOMES. Nit, a les 10: MUJERES DE FUEGO.

PRINCIPAL PALACE

Avui, tarda, a les 5:15 i nit, a les 10:15, Gran Companyia Gómic - Lírico-Musical: Teatro de los Piccoli. Demà, tarda, a les 5:15 i nit, a les 10:15, Gran Companyia Gómic - Lírico-Musical: Teatro de los Piccoli.

TEATRE POLIORAMA

Avui, tarda, a les 5:15 i nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O. Demà, tarda, a les 5:15 i nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O.

TEATRE VICTORIA

Avui, tarda, 4:30: ELS ESTUDIANTS. Nit, a les 10:15: L'AS D'OROS. Demà, tarda, a les 4:30: ELS ESTUDIANTS. Nit, a les 10:15: L'AS D'OROS.

TEATRE TIVOLI

Avui, tarda, 5. Nit, 10:15. Grandioses funcions a honor del benefici del diu tenor TINO FOLGAR. 3 darrers dies del meravellós espectacle:

EL RANCHO AZUL

Preus arxipolularissims. BUTAQUES, 3 PIES. A la funció de la nit hi prendrà part el bonic del beneficiat Guerra i Guerrita, Fabra, Simón et Cardona, Liana Gracian, Mili Dery, l'orquestra Plana i la cira Ma Teresa Plana. Demà, tarda i nit: EL RANCHO AZUL.

TEATRE OLYMPIA

Dimecres 19 de gener a les 4:30. PRESENTACIO PER PRIMERA VEGADA A BARCELONA DEL CONCURS DEL VESTIT DE QUATRE PESSETES. ORANDIOS FESTIVAL dedicat a les simpàtiques modistes barcelonines. Seixete programa artístic-musical.

TEATRE NOVELTATS

AVUI, TARDÀ, A LES 5:15 I NIT, A LES 10:15. EL GRAN DIOS EXIT DE LA IMPROVISACIO EN ALGUNES QUADRES DE MANS CLUMBERG. TRADUCCIO I ADAPTACIO PER JOAN ALVAREDA.

EL BLAU DEL CEL

INTERES - EMOCIO - ORIGENALITAT. DEZOLAT. EXPROPOS DE RAMON BATLLE. UNA GRAN CREACIO DE MERCE NIGOLAU, RAMON MARTORI I ALEXANDRE MOLLÀ. A TOTA LA COMPANYIA - DEMÀ I CADA DIA, TARDÀ I NIT: EL BLAU DEL CEL.

CINEMES

CINEMA CATALUNYA

AVUI, Continua 4 tarda a les 12:30. Grandios exit de la producció nacional: LA BIEN PAGADA. Demà, a les 4:30: EL CONDE DE MONTECRISTO. Nit, a les 10:15: EL CONDE DE MONTECRISTO.

PATHE PALACE

Avui, continua 3:30 tarda a 12:30 PASAPORTE A LA FAMA (E. Robinson, 3:30 i 8:15); EL CONDE DE MONTECRISTO (M. Donat, 4:30 i 9:15); ANGELINA O EL HONOR DE UN BRIGADIER (Rosita Diaz, 6:50 i 11:30). AVIS: Degut a l'extemporalització de l'actiu programari, començarà la sessió a les 3:30. Dimecres, EL OCTAVO 3:30. SETMANA ENTRANT: EL MANDAMIENTO I EL LORO MUPEADA VIDA DE OLIVERO VIII. Demà, DIJOURS: LA ESTRO.

FEMINA

Tercera setmana de la suprema producció de METRO GOLDWYN MAYER: ANA KARENINA. Demà, a les 4:30: EL CONDE DE MONTECRISTO. Nit, a les 10:15: EL CONDE DE MONTECRISTO.

Cine Metropol

Avui, nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O. Demà, tarda, a les 5:15 i nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O.

FANTASIO

Avui, tarda, a les 4. Darreres projeccions de la graciosa comèdia: EL BILLETE DE MIL. Nit, a les 10:15, ESTRENA de dues grans produccions: PIGMALION, segons l'obra de Bernard Shaw, per Jenny Jugo; LA BAILARINA DEL CONJUNTO, per Lilian Harvey.

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Seient UNA PESSERA. NOTICIERIS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

MARYLAND

Cinquena i darrera setmana d'èxit del nou espectacle cinematogràfic: EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU.

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10:15: PARAMOUNT NEWS Núm 19 (Revista) - LEGON (Documental en color de les illes de Bali). Dimecres, a les 4: DARRERES PROJECCIONS DE: LA MADRECITA. Sin familia. per Robert Lynen.

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

URQUINAONA

Avui, tarda, a les 4. Darreres projeccions de: LA MADRECITA. Sin familia. per Robert Lynen.

LA MADRECITA

per Franziska Gail - Nit, a les 10:15: ESTRENA: SIN FAMILIA. per Robert Lynen.

SAVOY

Les darreres noves del món. Passat de Gracia, 86. Tel. 16998. Sessió continua de 3 tarda i 1 matinal. Butaca, 1 pta.: NOTICIERIS FOX MOVIEONE I FRANCE REVUES. BETTY VUELS. L'INDIA. Dimecres, a les 4:30: EL CONDE DE MONTECRISTO. Nit, a les 10:15: EL CONDE DE MONTECRISTO.

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O. Demà, tarda, a les 5:15 i nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O.

EDEN CINEMA

Sessió continua de 3 tarda fins la matinal. Dimecres, a les 4:30: EL CONDE DE MONTECRISTO. Nit, a les 10:15: EL CONDE DE MONTECRISTO.

EMPRESA CAPITOL

Avui, nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O. Demà, tarda, a les 5:15 i nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O.

EXCELSIOR

Avui, nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O. Demà, tarda, a les 5:15 i nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O.

COMETAL

Avui, nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O. Demà, tarda, a les 5:15 i nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O.

WALKYRIA

Avui, nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O. Demà, tarda, a les 5:15 i nit, a les 10:15, la meravella teatral de l'any: MARIA DE LA O.

METROPOL

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10:15: EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU. Demà, a les 4:30: EL CONDE DE MONTECRISTO. Nit, a les 10:15: EL CONDE DE MONTECRISTO.

VARIETATS

OLYMPIA

Demà, dissabte, nit. Comiat dels famosos BALLETES RUSSOS de Lleó Woizikowsky. EXTRAORDINARI PROGRAMA CARNAVAL. Schumann: EL AMOR BRUJO. Faller: EL ESPECTRO DE LA ROSA. Weber i DANZAS DEL PRINCEPE IGOR. Borodine, Ruth Chavane, Irone Bondivera, Nina Rainsvka, Valentina Silnova, Nina Tarakanova, etc. Lleó Woizikowsky, Andre Eskevsky, Igor Youskevitch, Valentin Froman, etc. Localitat: la comptaduria de l'Olympia d'11 a 1 de 3 a 7.

Frontó Principal Palace

Avui, divendres, tarda: GONNAGA II - GONNAGA I contra MANJARRÉS - MUJICA. Nit: JUANISTI I - RAMOS contra ARGARATE - IBARLUCEA.

FRONTO NOVELTATS

Avui, tarda, a les 4. A la sala: AZUREMENDI, CAMPOS contra PASTOR - PUJANA. Nit, a les 10:15: AZUREMENDI, CAMPOS contra PASTOR - PUJANA.

FRONTO TXIKI - ALAI

Avui, tarda, de 4:30 a 9: LUMINATA - MARIUCHU contra LUMINATA - MARIUCHU. Nit, a les 10:15: LUMINATA - MARIUCHU contra LUMINATA - MARIUCHU.

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

BARCELONA. — Tarda: «Felipe Derlay». Nit: «¿Quien soy yo?». COMIC. — Tarda i nit: «Mujeres de fuego». ESPANYOL. — Nit: «Bon cop...». LICEU. — Demà, a les 4:30: EL CONDE DE MONTECRISTO. Nit, a les 10:15: EL CONDE DE MONTECRISTO. NOVELTATS. — Tarda i nit: «El blau del cel». PRINCIPAL. — Tarda i nit: «El blau del cel». POLIORAMA. — Tarda i nit: «El blau del cel». ROMEA. — Tarda: «Capitulum». Nit: «Noche de levante en calma». TIVOLI. — «El rancho azul». VICTORIA. — «El estudiante». «Còcos» i «Tot per un xiquet». «Las d'oros» i «Tot per un xiquet».

CINEMES

AMERICA. — «El cuarto número 309». ARENES. — «El valiente defensor». «El alegre divorciado» i «Las cruzadas». ACTUALITATS. — «Curiositats, Noticias, Dibujos». ARNAU. — «Las indómitas», «Las cruzadas». ASTORIA. — «Los últimos días de Pompeya». AVINGUDA. — «El Quintín el amargado» i «El hombre que volvió por su cabeza». BARCELONA. — «Todos somos unos» i «El conde de Montecristo». BOHME. — «Justicia para el indio», «Una noche de amor», «Las indómitas». BOSCH. — «El chico millonario», «La estropeada vida de Oliverio VIII». BOHEMIA. — «Angel del arroyo» i «El enemigo público número 1». BROADWAY. — «Las indómitas» i «Las cruzadas». CAPITOL. — «El campeón ciclista». CATALUNYA. — «La bien pagada». CENTRO. — «Que tío más grande», «Un aventurero audaz» i «Eltopos». COLISEUM. — «Plata secretas». COMTAL. — «La pequeña corneisa», «El caballero del Folies Bergeres». DIANA. — «El misterioso señor X», «Capturados», «Héroes o cobardes». ESPAL. — «Música muchachos», «Por unos ojos negros», «La vida alegre». EXCELSIOR. — «Pasaporte a la fama», «Angelina o el honor de un brigadier». ENTENGA. — «La sombra de la duquesa», «La historia del amor» i «La novia de Frankenstein». FANTASIO. — Tarda: «El dilema de mil», Nit: «El dilema de mil» i «La balada del conjunto». FLORIDA. — «Las indómitas» i «Las cruzadas». FEMINA. — «Anna Karenina». FOC NOU. — «La doce en puntos», «El delator» i «El mi hombre». GOYA. — «La diosa del fuego», «El mi hombre». IRIS. — «Mercedades de la muerte», «El tigre» i «Sucedio una vez». KURSAL. — «El chico millonario» i «Angelina o el honor de un brigadier». LAIETANA. — «Nido de aguilas», «El aguilón de la frontera» i «De tren a tren». MAJESTIC. — «El baile del Saroy», «Dejame soñar» i «Bataplan». MARINA. — «Ojos carifiosos», «Valdes del Neva», «A mi los valientes». MARYLAND. — «El somni d'una nit d'estiu». MISTRAL. — «La indómita», «Las cruzadas». METROPOL. — «Casta Diva» i «La estropeada vida de Oliverio VIII». MONUMENTAL. — «Nuestra hijita», «La tela de araña» i «Música sobre las olas».

EL TEATRE

TEATRE BARCELONA

¿QUIEN SOY YO?, tres actes d'Ignasi Luca de Tena

ENRIC CASANOVA

autor de «Miss Thery», que avui estrena «Bon cop...» al Teatre Espanyol

«Teatre Universitari de Catalunya»

Per al primer concurs del «Teatre Universitari de Catalunya» s'han rebut les següents obres:

1. «Marta», obra en tres actes; lema: «Els camps emers». 2. «Feminitat», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 3. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 4. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 5. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 6. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 7. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 8. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 9. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 10. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 11. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 12. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 13. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 14. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 15. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 16. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 17. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 18. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 19. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 20. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 21. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 22. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 23. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 24. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 25. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 26. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 27. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 28. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 29. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers». 30. «Els camps emers», comèdia dramàtica en tres actes; lema: «Els camps emers».

TEATRE AMATEUR

A L'ORFEO CALELLANO

El proper dimecres, a la tarda, a l'Orfeu Calellano, de Calella, tindrà lloc una representació de l'obra en tres actes d'Agustí Collado «Aurora Borealis», que serà posada en escena pel quadre escènic que amb tant d'èxit dirigeix Josep Villanueva, que tants assenyalats èxits va obtenint en totes les representacions.

MUNDIAL

«Pasaporte a la fama», «Nuria», «Las indómitas», «Contra el imperio del crimen» i «Casta Diva».

PARIS

«El héroe público número 1», «El conde de Montecristo», «Angelina o el honor de un brigadier», i «Pasaporte a la fama».

PRINCIPAL

«Todos somos unos», «La indómita», «La vida alegre», «El conde de Montecristo», «Curiosidades mundiales», «Noticias de la parada de Walt Disney».

RAMBLAS

«El compañero del rey», «El conde de Montecristo», «Dibujos», «Reportajes, Informaciones».

SELECT CINEMA

«La vida alegre», «Las indómitas» i «Pasaporte a la fama».

SMIT

«Charlie Chan en Egipto», «Angelina o el honor de un brigadier».

SPLENDID

«Encadenadas», «Ahora y siempre» i «El caballero del Folio».

TALLA

«El remolino», «Ahora y siempre» i «La vida alegre».

TETUAN

«Sucedio una vez», «Las indómitas» i «El conde de Montecristo».

TRIOMF

«Ojos carifiosos», «Valdes del Neva» i «A mi los valientes».

URCINAONA

Tarda: «La madre».

VOLGA

«La estropeada vida de Oliverio VIII» i «El conde de Montecristo».

WALKYRIA

«Por unos ojos negros», «Valdes del Neva» i «A mi los valientes».

XILE

«La tela de araña», «El baile del Savoy» i «La pequeña corneisa».

A cortina tirada surt el senyor Rivelles i fa l'advertiment que amb tot i ésser l'obra essencialment política i, per tant, política són els seus personatges, l'autor no truca d'allucinat ni menys a cap polític espanyol, puix que al tan sols fa passar l'acció de la comèdia a Espanya. Dit això, pregunta manta vegades al públic: «està clar?», «està clar?», i com sigui que ningú no contesta si està clar o si està fosc, posa punt final al seu monòleg amb un casti epíca, a una cosa i tot seguit s'amaga darrera la cortina.

Encara que Rivelles en el seu parlament ha dit que tot estava clar, el cas és que l'escena queda a les fosques uns breus moments per a formar-se a solitari darrere per a trobar-se d'obrir-se la cortina. En aquesta llum que s'apaga i en aquesta llum que s'encén, els tècnics — els tècnics electrics — hi veuen quelcom de simbolisme. I així comença l'acte primer.

El despatx oficial del ministre de Finances, Marius Colomer. Ad cal advertir que aquest Colomer, ministre, no li toca res, ni de prop ni de lluny, al Colomer del diògort del mateix nom. El ministre és un home aspre i agre com el vi de sis. És un comandor de masses segons els altres, és un insubornable, ambicios i un incansable treballador. És home que tothora promet implantar un ordre social més just. Ho promet i no ho compleix amb tot i ésser ministre i controlar el govern de la nació.

—Es ell, és ell — barboteja emocionada una veina nostra de butaca.

—Quil vols dir? — pregunta el seu marit.

—Babau! És D. Gil.

—El de les calces verdes?

—No, home, és el salvador de la pàtria.

Seguim. El ministre té un edoble i no pot fer mal domini, perquè sempre bada i està atreït. Les primeres pedres, les actes inaugurals, els apats i les recepcions no el deixen un moment de la pàtria, però, l'autor sap combinar les coses de manera que el edoble del ministre és prest a substituir-lo en tots els actes esmentats. Ningú no suposarà la suplantació, puix que el edoble és el veritable ministre, és el ministre.

Si el ministre és home agre, amic de poques paraules i un bon xic antipàtic en el seu tracte particular, en canvi, el seu edoble és un xicot rialler, excessivament amable, home d'una gran veritat i força atractiva. Ben aviat de les seves correl·lacionaries — una mena de dama blanca de la dreta ministerial — podem donar per acabat aquest acte primer que l'autor ha qualificat de comèdia.

En l'acte segon trobem el edoble del ministre que ja no es priva de res. Mentrestant el seu original treballa com un negre per la pàtria, recollint en un democràtic piset de solter, el edoble és dona la gran vida. Va a tots els llocs, balls, apats i reunions organitzats per tal que en diuen alta societat. Ultra aquests esbargiments, encara li sobra temps per a enamorar la correl·lacionaria del ministre. Fa de correl·lacionaria senyora Nini Montian, una primera figura teatral que abans sempre li agradava fer de reina. Cal recordar les seves interpretacions d'«Isabel de Espanya», «La reina de Castella», i, al mal no recordem, «La reina ha reliscat».

Així la situació, sobtadament el ministre es veu tornat per una frisança, per una prudència insuperable, la qual no és produïda per afeció cutània i si perquè les serpents dels gels han fet niu dintre el seu cor. El estima amb tota vehemència la seva correl·lacionaria, puix que és el seu edoble i l'estima i és estimat, l'home es desespera i fins i tot diu gruixuts renecs. Es posa un barret vell, una barba postissa, —d'un postis que es veu d'una hora lluny—, s'enfunda dins una sàndia gubardina i corre a espisar els amants. Així acaba l'acte segon al qual l'autor li ha plagut qualificar-lo de farsa.

L'acte tercer està dividit en dos quadres. En el primer, el ministre ja està més boig que una cabra. Crida, amenaça i, el que és pitjor, fa llarga discurs. Els gels el torturen, l'obsessionen i el delictor pensant en altre cosa. Fins i tot, oblidat la crítica situació política que travessa la pàtria. I és en aquests precisos moments de follia amorosa, quan arriba l'altre, el seu edoble, l'home que el ha lligat per tal que el substituï en tots els actes banals.

Com que Rafael Rivelles interpreta alhora un i altre personatge, és fa difícil que el públic pugui presenciar l'escena entre els dos rivals. L'autor, però, ho arregla de manera que l'interessant entrevista passi darrera d'un bastidor amb vidres de cel·lulosa de per tal que els espectadors puguin veure, sinó els personatges, almenys les seves ombres. I, en efecte, el públic veu com les dues ombres es barregen i cauen una damunt l'altra. Sóna un tret: una de les ombres encén un foc de bengala per així simular un incendi i travessa corrent l'escena.

Quil és el mort? Quil és el viu? De moment, el viu és l'autor. Respecte el mort, ja ho sabem en el quadre següent. Hom ha qualificat de tragèdia aquest quadre que acabem d'explicar.

I arribem — a la fi — al segon quadre final de tan trident dramàtic i viciatista, encara que l'acció passi a l'època actual. La situació de la pàtria inventada pel senyor Luca de Tena ha sofert una total transformació. Un general que sempre parla amb els ulls baixos i no mou braços ni mans, talment com si estés baldat, ha donat un terrible cop d'estat i ha proclamat la dictadura. Una gramola imita amb molta propietat els apatxats remors de la multitud aplegada sota el balcó del ministeri. Un dels personatges que hi ha en escena, diu que els remors de la gramola figuren la veu del poble que aclama el dictador. Arriba el ministre. L'original

o el edoble. Els espectadors dubten. El misteri encara envolta els dos personatges, però, aviat el senyor que a la comèdia respon al nom d'Astolfano i diu esser el fill del veritable Marius Colomer, deixa entreveure en certs mots que cal al públic que el mot és l'original i el viu l'apropiat edoble. Entra el general sublevat i sense pensar en gens ni mica, nomena el seu edoble Colomer, cap de la situació, i l'ha engegat un discurs d'entusiasme patriòtic. El poble, per mitjà de la gramola esmentada, simula entusiasmar-se el general és quadra i saluda militarment, el edoble, ja cap de l'estat, no fer-lo ministre, bo i preguntant: «¿Quien soy yo?».

I bé: poques paraules ens resta dir després d'haver explicat l'argument de «¿Quien soy yo?». Hem vist aquesta comèdia i tot seguit hem recordat una pel·lícula de la Paramount titulada «El Presidente fantasma», el tema de la qual té una gran similitud amb el tema de «¿Quien soy yo?». També, amb altres temes portats a la novel·la, al cinema, i fins i tot al teatre. L'assumpt, doncs, no té res de nou. Més aviat de vell.

El senyor Luca de Tena ha volgut classificar els tres actes de la seva obra amb diferents denominacions i així, el primer, diu que és comèdia, el segon, farsa i el tercer, tragèdia.

En efecte: l'acte primer és de comèdia vulgar i amb un diàleg un xic d'estar per casa. En el segon no hem sabut veure la farsa per enlloc. Més que de farsa és un acte de comèdia blanca. I el tercer, la tragèdia que a l'escena es descobria és un acentuat caire grotesc. Aquest grotesc potser és el millor encert de l'obra amb tot i ésser un grotesc provocat per mitjans indigne.

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Reducció i Administració
Ronda Universitat, 25
Tel. 29122

Impremta

TALLERS NUM. 48

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona un any 3500 ptas

Fora, un trimestre 1050 ptas

Amèrica Llatina i Portugal, un trimestre 1350 ptas

Altres països, un trimestre 2700 ptas

«EL QUE MANCABA
Lacrua es reincorpora a la
política»
(De «La Publicitat».)

«EL PÍGMEO PROVOCADOR
EL REPUBLICANO. — Y el caso
es que no tiene sille donde meterlo
yo un bofetón»
(De «La Libertad».)

«AVISO A LOS NAVEGANTES
El barco puede naufragar»
(De «Política».)

«EL CARNAVAL SE ANTICIPA
Doña Anastasia se disfraz de fiscal»
(De «El Liberal».)

«COMO TU ME DESEAS
El periodista ideal»
(De «Las Noticias».)

«DE ELECCIONES
Para lo que servirán esta vez las
mantas»
(De «El Diluvio».)

«YA SON MUCHAS GAITAS
Portela. — Hay que templar
muchas gaitas... Menos mal que soy
Balega»
(De «El Sol».)

Està en el seu lloc

Per fi ha trobat el seu lloc adient Lerroux: entre els enemics de la República. De prou li ha costat! I ja era hora! Política, comentant aquest tan desitjat avatgar de Lerroux, diu:
«Artes i després de la República, el lerrouxisme ha sido un agente corrosivo de los partidos republicanos. ¿Por qué han de recusar como aliado al lerrouxismo los viejos alfonseinos que conocen su labor antirrepublicana desde los tiempos de Moret; que lo utilizaron como eje de la obstrucción contra las Constituyentes, que aclamaron su obra en octubre de 1934 y no reprobaron jamás sus mañas administrativas?»

El lugar adecuado del lerrouxismo està en el bloque antirrepublicano, del que ha sido artefacto laborioso y consecuente. El que en el se encuentra es para las izquierdas republicanas motivo de orgulloza satisfacción.

No podem perdonar

El senyor Portela ha demanat que el poble oblidí. Però com que això, després de la especificació del junet govern Lerroux-Gil Robles, és molt difícil, el Socialista respon:

«Si callamos hoy foradamente, es con propósito de que se nos olga mañana. Más duro el acento cuanto más tiempo pase. Más implacable la acusación cuanto más se la evita. El señor Portela nos pide imposibles. A los verdugos les concederé, ciertamente, el olvido. A las víctimas y a nosotros, no. Ni ahora ni nunca. Para esas llamadas están cerradas nuestras puertas»

La República

és la revolució

Tenen raó les dretes en dir-ho: després de dos anys de govern (?) de dretes la República és la Revolució. I té raó Heraldo de Madrid en confirmar-ho:
«La República, en efecto, es la revolución».

Però la revolució pacífica, desde la «Gaceta», en donde se promulguen las leyes dimanadas de las Cortes.

La revolució, en efecto, que remueve un orden de cosas que hace posibles los jornales de hambre, la burla de las leyes laicas, el paro endémico, la justicia parcial, la persecución sistemática del pensamiento. La República, en efecto, es la revolución porque es la legalidad, y todos los cimientos de la legalidad establecidos por las Constituyentes fueron destruidos por las Cortes del bienio negro».

Motiu d'alarma

Ya està molt alarmat per unes declaracions del senyor Portela. I és queix:

«Entre las noticias que la Prensa recoge de la reunión ministerial de ayer hay una sobre cuya gravedad nos parece obligado llamar la atención. Parece que el señor Portela expresó el optimismo del Gobierno para formar candidaturas propias en toda España. Se asegura incluso que las candidaturas ministeriales serán las primeras en aparecer. El propósito del señor Portela de terciar en la lucha queda plenamente confirmado. El Gobierno es un partido más».

Naturalment: un partido més... com quan governava Gil Robles.

Impossibles

A B C, l'ultramodernisme A B C, és queixa del fet que la premsa d'esquerra no s'assabenta dels actes de les dretes. A B C s'esquicia: és que la premsa d'esquerra no fa gaire cabal de les carnavalsades de les dretes.

A més, a més, diu A B C:

«En segundo lugar, el único método dialéctico de esa Prensa es el insulto. Agotan el diccionario».

I això és impossible. Per una raó: perquè l'esgotaren La Nación, El Siglo Futuro, El Debate, Informaciones, i el mateix A B C.

Poden haver-hi sorpreses

El Correo Catalán sembla que està molt content, molt eufòric. I llança les campanes al vol pensant en les eleccions que han de donar el triomf a les dretes. No obstant, enmig de tanta alegria, advertix:

«Mas, no se olvide que estamos sólo en el principio, en los tanteos preelectorales; y que la realidad pudiera reservar sorpresas».

I hi ha sorpreses: ben desagradables.

Massa optimisme

Un exessiu optimisme pot confondre's amb la inconsciència, diu El Diluvio. I ho diu referint-se a les properes eleccions, i perquè no hi ha massa confians. Cal lluitar amb més coratge que mai, si volem llibertat nos des mans dels especuladors.

Hem d'ésser optimistes. No podem, però, ésser inconscients.

Cal regatejar

El corre, onal madrileny de La Vanguardia, després d'insinuar-nos que el senyor Sánchez Roman — que no està per una política obrerista — té certes veleïtats portetístiques ens parla de l'aliança de dretes... i que no hi ha manera d'entendre's. Quin desinterès! Quin patriotisme! Això és enter-nidor!

«Parece que los monárquicos siguen pidiendo ciento veinte puestas. Como el señor Primo de Rivera reclama dieciocho, son en total ciento treinta y ocho, que el señor Gil Robles se niega a dar, porque ello representaría tanto como rebajar los suyos actuales».

La pugna està entablada así: los monárquicos aseguran que han aumentado su fuerza, y alegan que ello lo demuestra los actos del pasado domingo en Madrid; el señor Gil Robles mantiene que sus organizaciones son las más potentes y que también puede exhibir un incontestable fervor de las masas populares en casi todas las provincias, y en esta lucha, el acuerdo no llega».

A última hora

el grup de Sánchez Roman s'ha separat de l'aliança d'esquerra, de la qual diu el corresponal madrileny de La Publicitat que és més extenu que l'anterior. Heus ací els motius d'aquesta retirada:

«L'aliança d'avui és més extensa

NOTES POLITIQUES

REAPARICIÓN DE «L'INSURGENTE»

Hem rebut un exemplar del setmanari «L'Insurgente», organ del Partit Català Proletari, el qual en tres diferents articles en publica un de Pere Aznar sobre el «Front Popular» i la «Unitat Obrera»; un altre sobre la jornada de treball de la «Indústria del Tèxtil» i un altre sobre el «Sindicat de Cambrers», d'Emili Vilaseca.

L'ASSEMBLEA DEL CENTRE CATALÀ D'E. R. DEL CLOT

Avui, a dos quarts de deu del vespre, aquesta entitat celebrà la seva assemblea anual ordinària. Entre altres coses s'ha de procedir a la elecció de nova junta.

GRANIER-BARRERA A «LA FLAMA»

El proper diumenge, dia 19, a les onze del matí, tindrà lloc una conferència a l'Ateneu Republicà Federal «La Flama» (Sant Domènec, 1, principal, Gràcia), a càrrec de l'exregidor de l'Ajuntament Popular de Barcelona E. Granier-Barrera, el qual dissertarà sobre el tema «El Socialisme i el moment polític actual». L'acte serà públic.

L'ACTIVITAT DE LA «UNIO CATALANISTA»

Ha estat aixecada l'ordre de clausura de la «Unió Catalanista», dictada a conseqüència dels esdeveniments del 6 d'octubre. Avui, a dos quarts de vuit es reunirà per primera vegada, des d'aquella data, la seva Junta Permanent amb el propòsit d'iniciar la immediata actuació de dita entitat dins el moviment nacionalista de Catalunya.

La «Unió» remerca a tots els amics i simpatitzants que s'han interessat pel restabliment de la seva llibertat funcional.

CENTRE FEDERAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA: CONVENI, LLETRA E, BARRIADA DE LA PROSPERITAT: I NOVA JUNTA

President, Josep Sobrebrals Martínez; vice-president, Joan Gustey Pla; vice-president segon, Rosend Gironella Amorós; secretari, Antoni Compte Soler; vice-secretari, Jeroni Lázaro Pescador; comptador, Jervén Verdader Farré; caixer, Francesc Artús Farré; vocals, Ramon Comajuncosa Xirri; Francesc Comas O.; Josep Idáñez Sanpèr; Jesús Santos Ripollé; Angel Roca Paretes.

Grup Femení. — Presidenta, Joaquina Villarroya Geroni; vice-presidenta, Esperanza García Calatayut.

CONFERENCIA DE JORDI ARQUER

Divendres, dia 17 del corrent i a les deu de la vetlla, al Casal d'Esquerra Republicana de Barcelona, de l'avinguda de Francesc Layret, números 105-7, baixos, donarà una conferència Jordi Arquer, del Partit Obrer d'Unitatió Marxista, la qual versarà sobre «Els treballadors i la República».

que la darrera a la qual ens hem referit. Del costat dels republicans ha fallat un grup, el del senyor Sánchez Roman, que alir a l'última hora, quan estava aprovat ja el document dels partits Socialista, Unió Republicana i Esquerra Republicana, condicionà la seva aprovació a l'acceptació d'una modificació que consisteix a pactar solament amb les forces obreres dels socialistes, sense inconvenient de deixar la porta oberta i pactar l'adhesió dels altres grups obrers que el subscriguin. Altres observacions es refereixen a dos punts que afecten qüestions de detall i d'interès secundari. Aquestes condicions foren refusades pels representants obrers, havent-se limitat, doncs, l'aliança als partits que ja l'havien aprovat».

En plena República

«es queixa amargament La Libertad — són perseguits els republicans autèntics mentre que els enemics del règim es la campen tranquil·lament».

«La aberración y la decadencia de esas gentes que añoran el yugo les lleva a toda clase de excesos. En mítines, en tertulias de café se exteriorizan con tono de reto estos sentimientos monárquicos. No solamente se lanzan los más nauseabundos gritos subversivos, sino que al grito de viva la República se responde con la agresión brutal. Se repiten con frecuencia intolerables atentados, sin que una sola vez sean habidos los autores...»

Focs de Bengala

NO PARA DE CREIXER...

Bé. Què és això que no para de créixer? — preguntarà el curios lector. No dubto que, qui més qui menys, trobarà la resposta. Ara com ara, tenim a la vista quelcom que no para de créixer. I és la indignació popular davant la nefasta política del bienni negre, ja qual, com més hom estira la manta, més fort ja no pas de socarrim, sinó de quelcom pitjor.

Però el cas és que això que no para de créixer, en rigor, és una noia d'El Paso (Texas), la foto de la qual hauréu vist a l'entranyable col·lecció Última Hora. Diu l'epígrafe que en quatre mesos ha crescut mig pàn i que els metges no saben que fer per a deturar la creixença.

Ben mirat té raó el lector que ha associat aquest fet curiós amb la situació política hispano-catalana. Per bé que entre nosaltres la creixença de l'inevitable, en els darrers quatre mesos, excedeix de molt un poder: mig pàn. Comença a d'ultrapassar algunes llegendes marines.

I també ací els metges — uns metges engaijats com els del «Rey que robaba» i contaminats de la ràbia del rei — tracten de deturar la creixença incessant de la república pública i de la condemnació de tot esperit sa, que han provocat ells amb vint-i-quatre mesos d'hegemonia eixorça i negativa. Es endebades. Jo no dic que els metges de Texas no surtin amb la seva. Però sí que este persuadit que els metges o curanderos monárquico-felicitos, fracassaran. I aquest anhel popular d'alliberament de la República, que no para de créixer, no el deturaran pas ells.

J. M. FRANCES

MAS & ROCA
CAMISERS
GRANS REBAIXES DE PREUS EN ARTICLES D'INVERN
PORTAFERRERIA, 24 I 26
FONTANELLA, 16

HA ESTAT RECOLLIT UN PAMFLET SIGNAT PELS PRESOS D'ASTURIES

Ha estat denunciat pel fiscal de la República un pamflet titulat «Los Presos de Asturias. Acusamos».

A criteri del fiscal aquesta publicació és considerada injuriosa per a l'exèrcit.

El jutge en assabentar-se de la notícia ha ordenat la recollida de l'edició.

EL SOPAR DE COMIAT A IRENE POLO

A la Secretaria de l'Associació de Periodistes de Barcelona (Rambla dels Estudis, 12, pral), han estat posats a la venda els tiquets per l'apat de comiat a Irene Polo, apat que se celebrarà divendres, a diu de la vinent setmana. Tots els que desitgin començar a aquesta festa són invitats de passar a recollir l'esmentat tiquet abans del dijous, dia 27, del corrent mes.

Les hores de despatx a l'Associació de Periodistes, són de quatre a vuit de la tarda.

CONTINUA LA NOSTRA RESPOSTA

5.000 obrers en atur forçós des de fa vuit mesos, mentre l'I. C. A. F. concedeix subvencions a pobles on no hi ha atur

L'obra social dels «tècnics» de les dretes

Que estiguin tranquils els de «La Veu» i altres diaris de dreta, que després de la nota de l'actual director de l'I. C. A. F. varen produir el nostre silenci — el «patriòtic» silenci que deia «La Veu». A hores d'ara ja hauran vist que els homes de l'Esquerra quan parlem sabem el perquè ho fem i que quan denunciem la funesta actuació de les dretes ho fem amb coneixement de causa.

Una vegada més, s'haurà vist en què van a parar les notes insidioses i haurem posat al descobert una de les combinacions més odioses dels homes del segon bienni. I tornem a la nota de l'actual director de l'I. C. A. F.

EL SENYOR MARISTANY ES UN HOME DE PROCEDIMENTS SIMPLISTES

Pel que es veu, el senyor Jacint Maristany és un home de procediments simplistes. Això, que per a certes coses és una qualitat, no deixa d'ésser un seriós inconvenient per a ocupar un càrrec de responsabilitat, com ho és el de director de l'I. C. A. F. En efecte, el senyor Maristany té la visió simplista que, per a resoldre l'atur forçós — o per a aparentar que es fa quelcom per a resoldre'l —, n'hi ha prou amb repartir uns quants mils pessetes en subvencions a Ajuntaments amics, i mentrestant passar el temps de la millor manera possible, amb algun viatge de tant en tant, i altres coses per a l'estil. Quà aquesta és la seva concepció del problema de l'atur forçós ho demostra la seva actuació, però ho demostra, a més, la major part del contingut de la nota que ha fet pública per mitjà de la premsa, i que, per a major satisfacció de «La Veu» i altres diaris dretistes, nosaltres — fent ús dels drets que ens confereix la vigent llei de impremta, a més de contestar l'augment des de LA HUMANITAT volem fer-ho des dels mateixos diaris que volem publicar-la.

En la nota esmentada, el senyor Maristany diu coses tan divertides, com, per exemple, en relació a la història dels quatre milions que en edicions anteriors hem explicat als nostres lectors: «El segon Ple de l'I. C. A. F. ha tingut forçosament una activitat molt limitada i modesta, puix que el primer Ple de la dita institució, de la qual fou secretari el Sr. Grau i Ros, hipotecà el present i l'esveïndora d'una institució que havia d'ésser el mitjà per a atendre les crisis de treball que s'esdevinguessin a Catalunya».

Hom veu clar que, segons el criteri simplista del senyor Maristany no és possible la solució de les crisis que hi hagi a Catalunya, perquè el primer Ple de l'I. C. A. F. va fer un préstec de 3.000.000 de pessetes, amb una garantia de 4.200.000 pessetes, i un altre per indicacions de l'aleshores President accidental de la Generalitat, senyor Jiménez Arenas, de 1.000.000 de pessetes, aquest darrer per un termini solament de sis mesos. Abans d'anar més endavant recomanem al senyor Maristany que doni una llegida a la Llei que va crear l'Institució que ell es creu que dirigeix, i que es fixi en l'article 28 de la mateixa. Això potser li obrirà una mica els ulls.

DE COM EL SENYOR MARISTANY HAURIA POGUT DISPOSAR DE 1.369.000 PESSETES PER A L'ATUR FORÇÓS

Més endavant de la seva «nota», el senyor Maristany diu que, per culpa també de l'esmentada operació «des iniciatives pròpies de l'actual Ple han quedat reduïdes a la distribució de la modesta quantitat de pessetes 159.000, per a subvenir les necessitats més indefugibles de l'atur forçós a Catalunya». Nosaltres direm al senyor Maristany que no és prou seriós qualificar de «necessitats indefugibles de l'atur forçós», el fer viatges innecessaris a Madrid, la conferència del senyor Segura, amb despeses de viatge i luxe a l'hotel, ni el repartir subvencions a Ajuntaments que no tenen obrers parats. Amb tot, li volem explicar una altra manera, d'acord amb la qual hauria pogut obtenir molts diners més. Si ell hagués fet el necessari per a cobrir les 210.000 pessetes que havia d'haver pagat d'interessos a la U. I. A. S. A., si hagués fet el necessari per a cobrir el milió de pessetes que, segons l'escriptura signada pel senyor Jiménez Arenas, la U. I. A. S. A. tenia el deure de retornar sis mesos després, si a les quantitats esmentades hi hagués afegit les 159.000 pessetes que diu que tenia, s'hauria trobat amb un total disponible de 1.369.000 pessetes. Es cert, però, que val més que no se'n hagi donat, perquè en altre cas les subvencions concedides haurien estat els mateixos beneficiaris. Amb tot, si no ho cobrat les quantitats esmentades, ha contret una greu responsabilitat d'ordre moral de la qual

no en podrà culpar ni l'anterior Ple, ni al que signa això.

QUI SON ELS RESPONSABLES DE QUE HI HAGI 5.000 OBRERS EN ATUR FORÇÓS, DES DE FA VUIT MESOS

Però, és que al damunt seu, al damunt de l'I. C. A. F. i al damunt de les dretes que han governat la Generalitat, aquests darrers temps, hi cau una responsabilitat molt més gran. Des de fa uns vuit mesos que estan en atur forçós els 5.000 obrers de la «Unió Industrial Algodonera, S. A.», atur que el primer Ple de l'I. C. A. F. havia sabut evitar. Vuit mesos que 5.000 famílies treballadores passen gana i privacions, mentre l'I. C. A. F., de Barcelona, i la «Junta Nacional contra el Paros», de Madrid, tots dos organismes sota el domini de les dretes, estan repartint mils pessetes, milions de pessetes, a Ajuntaments on no hi ha atur forçós, solament amb finalitats de propaganda electoral. La visió simplista de l'actual director de l'I. C. A. F. i d'altres elements del seu Ple, ens diuen que si tinguessin milions també ho resoldrien. Però nosaltres els contestarem, com ja hem deixat demostrar en articles anteriors, que el préstec d'un milió és la part menys interessant per a la resolució del conflicte. Recordem als lectors que, a més dels milions, l'I. C. A. F. va nomenar uns interventors — un tècnic tèxtil i un perit financer — perquè estudiessin la possible regularització de l'empresa per tal d'assegurar la continuïtat del treball. Doncs bé, a nosaltres se'ns va destituir, però al lloc nostre s'hi va posar un altre tècnic, i el control financer va continuar. Tenim la certesa que cada un dels dos elements esmentats, ha anat presentant a l'I. C. A. F. els reports mensuals corresponents. I, preguntem nosaltres, què ha fet l'I. C. A. F.?

Mes darrera mes, ens consta que l'interventor financer ha anat fent com la situació inaguantable de l'empresa, que cada dia es va agreujant, però ens costa també que els seus reports han estat desats curiosament en un calaix de la taula del director. Ja sabem que aquest dirà que l'aspecte és massa complex per a poder-lo resoldre ell sol. L'I. C. A. F. sol, però nosaltres afirmem que el realment és un afer que no pot resoldre l'I. C. A. F. sol, ha d'ésser aquest organisme el que faci la pressió necessària als estaments superiors per tal que puguin treballar els 5.000 obrers que durant mesos i mesos no poden guanyar el seu pa de cada dia. I és això el que no ha fet l'I. C. A. F., i el que no ha fet el seu director. I no ho ha fet, perquè, dintre la seva visió simplista de les coses, ja va expressar d'una manera prou gràfica el seu parer sobre la indústria tèxtil catalana, en ocasió que el nostre bon amic Manuel Juliach, ex-director de l'I. C. A. F.

(1) Llegiu LA HUMANITAT dels dies 9, 10, 11 i 15 d'aquest mes.

ARRAN DE L'ASSASSINAT D'UN OBRER

Declaració de la Cambra de Directors, Majordoms i Encarregats de l'Art Tèxtil

Aquesta entitat ens prega la publicació de la nota següent:

«Ergonament adolorits per l'atemptat criminal que ha costat la vida a un dels nostres afiliats, el ciutadà Jaume Queraltó, creiem un deure de fer sentir la nostra veu, en aquesta hora discordantment propícia, per a dir la nostra vehement protesta i, alhora, per a reclamar l'atenció de totes les persones de bona voluntat, fent-les participar de la nostra repugnància per aquests actes de barbarie i d'anti-civilitat».

La «Cambra de D. M. i Encarregats de l'Art Tèxtil» és una entitat purament obrera que aplega en el seu si tots els elements tècnico-industrials de la indústria més important de Catalunya. Organització sindical de la classe que representa, s'ha mantingut tothora allunyada de les lluites socials entre les diverses tendències de la gran família treballadora propugnant, sempre, per aquella destitució pau social que gairebé hauríem de creure una utopia si no fos que no sabem renunciar, malgrat tot, a l'ideal d'assolir-la.

Per aquesta mateixa significació nostra, que procurem que es mantingui incolumne en tots i en cada un dels nostres afiliats, l'acció de la Cambra ha tendit tothora a fer arribar als altres factors de la indústria, patrons i assalariats, el convenciment que solament en normes de comprensió i de mútua entesa podem trobar solució adient els conflictes i les divergències que, en el viure de cada dia, les circumstàncies del treball engendren. No cal dir, doncs, com ens ha de sobtar i adolorir que sigui un company dels nostres el que calgui vilment assassinat pels carrers de Barcelona, en un mo-

ment preunat d'inquietud en l'ordre social que podria fermentar insensates exaltacions generadores de les pitjors lluites fratricides que recorda amb horror la nostra ciutat.

EL QUE HAN FET LES DRETES CATALANES PER A RESOLDRE LA CRISI TEXTIL

Però, com ja hem dit, en aquest cas la responsabilitat no és solament per l'I. C. A. F. Des de fa mesos la indústria tèxtil catalana té al voltant de 15.000 obrers en atur forçós total o parcial. Des de fa més d'un any CEDA, Lliga i «tècnics» de una i altra banda, han tingut a les seves mans tots els ressorts de govern.

Quan manaven les esquerres deien que la situació econòmica de Catalunya quedaria resolta quan ells manessin. Què han fet? En el cas concret de la indústria tèxtil catalana, després d'haver-hi meditat totes les eminenècies de les dretes coaligades, en la reunió del Consell gestor de la Generalitat, que va tenir lloc el divendres, dia 8, de novembre passat, els reunits varen prendre un segon acord: «dirigir-se al govern de la República i exposar-li la necessitat de cercar ràpidament una solució del problema». Ells varen quedar tranquils, però els 15.000 obrers se'ns feien encara esperar la solució dels Governos de dreta d'aquí i dels de fora. I per a reflectir una vegada més la incapacitat manifesta i el fracàs sorollós dels tècnics de les dretes, recordarem que no fa gaires dies vàrem haver de picar els dits al tècnic de la «Lliga», Epifani de Fortuny, perquè, en un article de «La Veu de Catalunya», dels cançonsosament que calia posar traves al tractat amb Turquia, que tant pot afavorir la indústria tèxtil catalana.

Ens hem apartat quelcom del tema, però hem cregut útil fer-hi l'anterior incís. La responsabilitat moral de les dretes, de totes les dretes, CEDA, Lliga, i els seus tècnics, queda ben provada. I entre ells, la del senyor Maristany i altres elements de l'I. C. A. F. Ara, per aquest incís, que no és creguim «La Veu» i els seus amics que ens desvien expressament del tema. Demà acabarem la nostra resposta a la nota del senyor Maristany, encara actual director de l'I. C. A. F.

E. GRAU I ROS

BALANÇOS

Lloga màquines per a calcular i sumar de tots els models: Mogudes a mà, elèctriques i completament automàtiques. Demaneu detalls a

A. Pi i Margall, 11

MADRID

V. GUILLAMET

Rda. Universitat, 31

BARCELONA

EL TREBALL

(Segueix de la pàg. anterior)
homicida en els esperits al·lucinat i sords, encara, a la veu de la raó que solament aconseguíen de captar-se, amb aquests procediments, el desolador dels seus semblants i la repugnància de l'opinió pública. — Barcelona, 16 de gener del 1934. — Vicenç Villaret, president; Josep Ausà, secretari.

ACLARIMENT

Des ençà varem publicar el manifest d'un grup de funcionaris de Comunicacions que ingressa a E. R. de C.

Avui hem rebut una llarga carta, dogmàticament avalada per diverses signatures amb pretesa que publiquem un aclariment a l'esmentat manifest. Ho fem així, amb el criteri de no insistir més sobre la qüestió.

Arran d'un manifest publicat sota a les planes de LA HUMANITAT, dirigit als funcionaris de Comunicacions, nosaltres, com a ciutadans vells militants de l'Esquerra, com a carterers dins la nostra organització professional, fem constar:

Ja fa més d'un mes que el manifest manifestava circular, en castellà, per cartereria i inoportunitat de tot hom, tant dels militants com dels simpatitzants, i no cal dir la dels indiferents.

Considerem la idea com demoradora i condonant la resta a restar simpatia al nostre partit. Els carterers signants del manifest són nou vint i tres, i no cal dir la dels simpatitzants, i no cal dir la dels indiferents.

Ja fa més d'un mes que el manifest manifestava circular, en castellà, per cartereria i inoportunitat de tot hom, tant dels militants com dels simpatitzants, i no cal dir la dels indiferents.

Un grup de carterers militants de l'Esquerra.

Barcelona, 13 de gener del 1934.

NOTICIARI

CONFERENCIA DE JORDI ARQUE

Avui, a les vuit del vespre, al domicili del Sindicat Mercantil, Portaferrissa, 19, principal, el conegut militant obrer Jordi Arquer donarà una conferència sobre el tema «La influència de la política als Sindicats».

Aquesta conferència forma part del cicle que es ve celebrant amb gran èxit.

UNS TELEGRAMES DEL F. U. T. M.

Han estat cursats al President del Consell de Ministres i al Ministre de Treball aquest telegrama:

«Atenció suspensió garantida constitucionalment treballadors mercantils de Barcelona demanen es deixi sense efecte anul·lació arbitrària Bases Treball Detall i Alimentació per a evitar possibles perturbacions. Front Unió de Treballadors Mercantils, Martí, president».

LA FEDERACIÓ INDUSTRIAL D'AUTO-TRANSPORT DE CATALUNYA NO ASSISTIRÀ A L'ASSEMBLEA CONVOCADA PEL MINISTRE D'OBRES PÚBLIQUES

Avui la forma com ha estat convocada per ordre ministerial del dia 4 del corrent mes, l'Assemblea Nacional de Transports, la qual haurà de començar les deliberacions el dia 20 d'aquest mes, així com les representacions que han estat convocades per a conèixer-hi, l'esmentada entitat ha adreçat al ministre d'Obres Públiques el telegrama següent: «Federació Industrial d'Auto-Transports de Catalunya, adherida al Comitè Central d'Entitats d'Auto-Transports de Catalunya, adherida al Comitè Central d'Entitats d'Auto-Transports d'Espanya, ha acordat no assistir a l'Assemblea de Transports convocada, per considerar-la confusional, completament inútil i incapacitada per a resoldre el problema de la tributació del transport per carretera. Salut i respecte».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

Manzaneros, president».

LES LLETRES

LLEGINT

Un poeta i dues dones

per Elvira A. Lewi. Biblioteca «A tot verb». Edicions Proa. Badalona. 3'80 ptes.

Heus ací un altre nom desconegut, fins ara, per nosaltres: el d'Elvira A. Lewi. Des d'ara ja no ho serà i el recordarem, gràcies a la lectura d'aquesta novel·la, amb goig. «Un poeta i dues dones» té un altíssim mèrit, sobretot tractant-se d'una primera obra: no és una novel·la vulgar.

Hem de confessar que no ens inspiren massa confiança les dones que

mesquina i que mal no tindran la consagració del poble, — que, en aquest sentit, són molt inferiors a Elvira A. Lewi. De tant en tant, i perquè no sigui dit, hom fa el descobriment d'un autor nou. Les més de les vegades el descobriment no té cap valor i ha estat fet, encara que a primera vista sembli invertebrant, amb la intenció d'afegir les ales al seu autor, d'inutilitzar-lo si porta una certa empena. El jove que sap negar-se al fet que el descobriment el que prefereix descobrir-se a si mateix i menysprear els caminadors, pot dir que ha sabut eludir el parany.

«Un poeta i dues dones» és una novel·la forta i singular que acusa en el seu autor un autèntic temperament d'escriptor del qual, a jutjar per la lectura d'aquest primer llibre, podem esperar-se grans coses.

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

EL CUERPO HUMANO

per A. WILLIAMS - ELLIS. Editorial Apolo. Barcelona. 4 pessetes.

Seguint la seva labor intel·ligent i eficaç, Editorial Apolo, en la seva col·lecció de manuals d'iniciació ha publicat aquesta introducció a la fisiologia, del professor Williams-Ellis.

Es el volum tercer de la sèrie, i, com els anteriors — «Iniciació a la Fisiologia» d'A. E. Baker — esplendèntment traduït i editat amb gust i amb èxit.

Aquesta manual d'iniciació, molt ben presentat, molt ben relligat i a un preu que està a l'abast de totes les fortunes, són una gran obra que honora l'Editorial Apolo. I són una obra d'una utilitat màxima per als que vulguin fer-se una cultura general, ja que les ciències estudiades en aquests manuals són estudiades en forma que pugui arribar a tots els no iniciats. Per això, precisament, són manuals d'iniciació.

El dedicat pel professor Williams-Ellis al cos humà és una obra esplendèntment clara, fàcil i comprensible, que obre el camí a lectures més intrínseques.

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

Elvira A. Lewi

VIDA DELS GERMANS TIBERI I GAIUS GRAC

La Revolució agrària a Roma

MARIAN RUBIO TUDURI

S'HA POSAT A LA VENDA EL TERCER MILER. COMPREU AQUESTA IMPORTANT OBRA

L'autor destina els profits de la venda al socors dels empresonats

Andreu Nin, que és una delícia catalana, va escriure abans d'ahir com una arma: volava prop del penya-rocs. I va caure a la seva mar, dient: «Mamà... Un allarg que vol fer-nos mal!»

Alguns comenten la impressió que produeix damunt la gent la pantera del professor Aris...

Sanjurjo no es compia entre aquests. Per a ell, més temible que la pantera és La Bandera, l'alegal república de Sevilla que li va fer front el 10 d'agost.

—No m'agrada parlar en mitges on el públic s'escau en taula de cafè — diu un jove orador.

—Està clar. No s'hi fien, es distreuen...

—No és així. És que si no els plau el que diu, correu el risc que us engeguin una ampolla pel cap.

La Cultura

CURSETS

A. E. P. Secció de Ciències. — El proper diàleg dia 20 començarà a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, organitzat per la Secció de Ciències, un curs de Ciències Socials.

Constarà de 15 lliçons, les quals aniran a càrrec del doctor F. Duran Jordà, amb la col·laboració dels doctors B. Pla Majó, F. Bergós Ribell, J. Moragas, J. Ortega Duran, F. Carreras Verdagué, Josep Córdova, A. Martí Granell, J. Mercadal Peyri, Joaquim Fuster i Leandre Cervera, i tindran lloc els diàlegs, dimecres i divendres, de deu a onze de la nit, i seran la major part d'elles il·lustrades amb projeccions.

Per a programes, inscripcions i altres detalls a la Secretaria de l'Ateneu, carrer del Carme, 30, primer.

CONFERENCIES

Un aspecte de la cultura obrera. — Avui, divendres, a les deu de la nit, el senyor Jaume Grau i Casas, parlarà al Casal Icària, Passeig del Triomf, 50 (P. N.), sobre «Un aspecte del problema de la cultura obrera».

L'Associació d'Estudiants d'Aparèlls ha organitzat per a demà, dissabte, a les set de la tarda, una conferència que, amb el títol d'«Orientacions pràctiques en l'aplicació del formigó armat», anirà a càrrec de l'arquitecte i professor senyor Ramon Termens. Dita conferència es celebrarà al seu local social Via Laietana, 16.

TACTICA DE JESUITES

JA SOM A LA DIFAMACIO...

...contra la qual aportem proves categoriques

Tot just iniciada la campanya electoral, els periodistes reaccionaris s'apresten a llançar els virus de la maledicència damunt la conducta dels homes polítics d'Esquerra Republicana. La tònica jesuítica de la difamació, trasta d'estendre la seva acció de calumniar, per tal d'empalmar entre les seves males actituds definides per l'acatament més absolut al imperat de la política i de la dignitat política. La tònica jesuítica de la difamació, trasta d'estendre la seva acció de calumniar, per tal d'empalmar entre les seves males actituds definides per l'acatament més absolut al imperat de la política i de la dignitat política.

nyor Trabat, secundat pels dos senyors esmentats, el conseller Lluhi pogué rebre els medicaments que necessitava el mateix dia 10, que foren subministrats per la Farmàcia del doctor Dutren (pare) i portats dels del vaixell pel senyor Palma.

Des d'ací cor d'una acció de noble companyonia i de solidaritat humana i política, «la Veu de Catalunya» i «el Correo Catalán» tracten de derivar-ne una acció difamatoria i les seves campanyes. Per a destruir-ne el seu efecte, per a anorrear-les tot just llançades, per a esterilitzar-les tenim l'arma més poderosa que pugui existir: la veritat.

El text del rebut escrit i signat de puny i lletra pel conseller Joan Lluhi i Vallesca, diu textualment així: «Rebut del Sr. Trabat i Palma una caixa de ampollas de yatreu casaca, un frasco de bicarotol, una dissolució de atropina, una caixa de veinte papeles de peridol de magrejo, todo ello según receta del doctor Hernandis, un vaso de coluido y una cucharada de madera. 10 de Octubre de 1934. J. Lluhi. — Signat».

Queda doncs, perfectament i totalment aclarida l'actuació de l'ex-diputat Trabat, així com l'absoluta concordància entre la demanda que va formular a la Caserna general de la Quarta Divisió i la immediata visita que va realitzar al vaixell «Uruguay» per tal d'atendre la demanda del senyor Lluhi. Que diran ara, davant de tanta claredat, els terribles maniobres carlistes i lligarres?

La difamació, calumniar, que quicòm en restaria torna a cobrar realitat plena en les pàgines d'aquells periodistes que cada dia solliciten pulcritudina i correcció en les polemiques periodiques.

Mentre la campanya invidi de les dretes s'ha reduït a una restellera d'insults, els homes d'esquerra els han menyspreat amb un silenci personal l'arma que l'adversari esgrimix, sin l'argument innoble de la calúnnia que, rebassant els límits merament personals i íntims, tracta de desprestigiar conductes i de difamar actuacions. No següem a premsa reaccionaria en aquesta nova gesta que simbolitza, millor que cap altra, la reiterada claudicació moral dels interessos bastards que defensen.

El document del qual general de la Quarta Divisió, que acabem de reproduir literalment, va signat pel comandant senyor Trinitat de Lacanal, ajudant de camp del general Batet, i especifica concretament, sense que pugui cabre cap ombra de dubte, els motius que obliguen a la compareixer el senyor Trabat a la Comandancia militar. Ningú no pot

Una afirmació com aquesta mereix una prova immediata, i això és, cabal i ent, el que anem a fer. «El Correo Catalán» del dia 15, i «la Veu de Catalunya» d'ahir, dia 16, amb el seu format i la seva disposició tipogràfica renovats per a millor servir la insidiosa tònica que la caracteritza—han acusat públicament el militant d'Esquerra Republicana, Josep A. Trabat, d'haver-se posat a la caserna general de la Quarta Divisió pocs dies després del 6 d'octubre, com si la seva presència en aquell lloc implicava una claudicació de la ideologia que professa, de la disciplina política a què pertany o bé de les amistats que mai no ha negat.

culpable, i, responsabilitat de la qual deixem íntegrament sobre ells. «Proves de tot el que deixem afirmar?» Doncs, ací, seguidament les trobareu el lector i documents, rigorosament i documentals, perquè ningú no pugui argumentar contra elles.

I res més. Que la lligó els serveixi d'experiència profitosa. I pensin que sempre, sempre, ens trobaran en aquest pla. No ens preocupem l'arbitrariedad de les seves calúnnies ni l'acció difamatoria de

«El Correo Catalán» comentava en la seva edició del dia 16 la presència de l'ex-diputat Trabat a Capitania amb els termes següents que la «Veu de Catalunya» curava de reproduir en la seva edició del dia 16.

«Un periodista», esquerranista recorda, com avien malicià, les persones que visitaron al General Batet para saludarle y ofreciéndole despues del 6 de Octubre. Pero, como siempre la pluma suya se deja en el tintero lo mejor. Porque en la lista de los nombres que publica, falta uno.

«Els esquerranistes són astuts. No anem a entrar en una polemica amb els òrgans de les sagristies i la pluriarcaria, sobre les suposades apreciaciones i qualificacions que arbitrariamente atribueixen al senyor Trabat. Ens remetem als fets i a la prova, per a posar de manifest la manca manobra difamatoria.

«El Correo Catalán» i «la Veu de Catalunya» no saben el que va anar a fer el senyor Trabat a la Comandancia Militar pocs dies després del 6 d'octubre i com que no ho saben, innoblement, calumniem la seva actuació i difameu la seva conducta.

Com hem parlat altres vegades, l'obra portada a cap pel Patronat Universitari ha estat molt discutida. Des del dia que fou dissolt aquest organisme, s'han suscitats en contra els patrons, les més diverses acusacions, sobre la seva actuació i principalment en el que fa referència al seu ordre administratiu.

El President del Patronat Mestre Fabra, davant d'aquestes imputacions ha volgut deixar ben assentada la virtualitat que podien tenir aquestes acusacions, que entre vagues reticencies i sense cap fonament se li han volgut imputar. No altre que l'haver acomplert i exercit dignament les funcions conferides per l'estat autònom de la Universitat, hom pot allegar a la gestió dels vocals del Patronat, de l'honorabilitat dels quals ningú no pot dubtar.

Per l'interès que adquireix aquesta qüestió, successivament, anirem publicant alguns documents que, convenientment avalats pel mateix Patronat, justificaran la seva obra i actuació.

Abans d'entrar en el comentari del seu contingut, interessa fer unes consideracions previes de caràcter general.

1. — El Decret de l'1 de novembre del 1934 dissolgué el Patronat de la Universitat Autònoma de Barcelona i encomanava les seves atribucions a un «Comissari General d'Ensenyament en Catalunya».

En el moment de prendre possessió del seu càrrec el Comissari nomenat, senyor Ramon Prieto Bancas, el Patronat feu constar la seva protesta per la disposi-

CONEIXEU LES SUBHASTES DEL
Hotel de Ventas
del CARRER PELAI, 8?
.....és una solució d'economia per a
TOTA MENA DE COMPRES
TOTS ELS DIES A DOS QUARTS DE CINQ TARDA

nat, segons el Decret de l'1 de juny del 1933 i l'Estatut d'autonomia. Per tota la Patrota, només donar compte a un i altre Govern de la invasió de les consagracions reudes de cada un d'ells (així com de la totalitat de la seva gestió) sense necessitat d'una aprovació administrativa, jeràrquica, incompatible amb la seva representació d'òrgan d'autonomia que, com qualsevol altre, havia de sotmetre naturalment els seus comptes a l'aprovació del «Tribunal de Comptes de la República».

Per tot això les observacions, càrrecs, anotacions, etc., contingudes en la comunicació del Ministeri no poden ni han d'ésser contestades, puix que no és de competència del Ministeri examinar els comptes d'un organisme d'autonomia del qual li atribueix facultats que el Govern de la República en compliment d'un precepte legal decretà, autonomia, facultats i preceptes que aquella comunicació desconeix en tot moment.

3. — Els aclariments que segueixen i que tendeixen a informar respecte d'aquella comunicació, es refereixen tan sols al període en què el Patronat regí la Universitat, Per tot, al la gestió anterior al 1 de juliol del 1933, quan constituí el Patronat mitjà de la posterior a l'1 de novembre del 1934 que fou dissolt, no pot respondre cap dels seus vocals.

Coalició d'Esquerreres de Vilafranca
GRAN MITING
d'afirmació d'esquerra
Dijumenge, dia 19 de gener, a les onze del matí al
Teatre Principal
Oradors:
ROC BORONAT
DOLORS BARGALLO
EDUARD REGASSOL
SALVADOR ARMENDARES
JOAN FERRET
J. PUIG i **FERRETER**
JAUME AIGUADER
CARLES PI i **SUNYER**
Presidirà:
FELIX BALAGUER
Aldede popular de Vilafranca
NOTA: L'entrada serà per invitació. Les invitacions es poden sol·licitar al CASAL D'ESQUERRES (Sta. Maria, 2), de 12 a 1 del migdia, de 6 a 8 de la tarda i de 9 a 11 de la nit.
Vilafrancuins,
Penedesencs,
ASSISTIU-HI!

UNA FAGECIA ABONIMABLE
La senyoreta E. G., lectora de LA HUMANITAT, i bona amiga nostra ens denuncia un fet sense nom, d'aquells que revolten els sentiments de tota persona honrada.

Es public i notori, per dissort, la manca de treball, que afecta en gran manera les dones de totes edats i condicions. La nostra comunitat, és una de tantes dones catalanes, culta, intel·ligent, apta, que passa pel tràgic de no trobar una ocupació digna i honoràble amb què guanyar la seva vida...

I heus ací que exhaurides moltes possibilitats, la senyoreta E. G. llegeix a l'assenyada «La Vanguardia» un anunci del text següent: «Dependient para todo, buena presencia, bien retribuida. Present. 7 a 8 tarde; Espaderia, 3, Bodegas Sancho. Preguntar por D. Carlos Calaguala».

Sense fer-se massa il·lusions, la noia fa cap al lloc que indica l'anunci. I allí topa amb un encarregat furibund, que des de les vuit del matí està repetint a una corrua insaciable de candidatures... que no coneix tal senyor, que no existeix tal empleu, que l'anunci és una ensarmonada!

La senyoreta E. G., s'estaciona prop del magatzem i prevé de l'engany les altres víctimes que acuden a carrera feta. Unes li fan cas... altres no s'entenen a entrar. Però no triguem a sortir!

Deixem ara la paraula a la pròpia interessada: «Es un cas aqest, insòlit; la persona que l'ha promogut demostra una manca de cor pels necessitats i una ànima freda, juntament amb un cinisme sense precedents... Es senzillament lamentable que, en temps calamitosos com els que estem passant, plens de necessitats i, diriem, de fam, hi hagi qui de la pobresa en faci escarni, millor dit, el servei de distracció i esbargiment l'ostentació de la veritable necessitat, la processó de la pobresa...»

LES JORNADES D'OCTUBRE

Ahir comparegué davant d'un Consell de guerra, el caporal del cos d'assalt, Josep Mula, acusat d'auxili a la rebel·lió militar, el qual fou condemnat a dotze anys de reclusió

Ahir, al matí, a l'edifici de Dependències Militars, va tenir lloc el Consell de Guerra per a veure i fallar la causa instruída pel jutge comandant Brinques, contra el caporal del cos d'assalt Josep Mula, acusat del delicte d'auxili a la rebel·lió, per la seva actuació en la nit del 6 d'octubre.

Presidí el Tribunal el coronel senyor Llanas, actuant de fiscal el capità senyor Corbella, de vocal el capità senyor Martínez Lage i de defensor el lletrat Marià Rubió i Tuduri.

les armes i municions que portaven. Aquesta causa s'instruí a conseqüència de la declaració que prestà com a testimoni en la vista de la causa contra Josep Fornas i Fontova, acusat del mateix delicte, i que fou condemnat a vint anys de reclusió temporal, sentència que després el Tribunal Suprem rebaixà a dotze anys.

L'ACUSACIO FISCAL
El fiscal, que era el capità Corbella, ha llegit un breu informe d'acusació, en el qual diu que el caporal Josep Mula és reu d'un delicte d'auxili a la rebel·lió i sollicita que li sigui imposada la pena de vint anys de reclusió temporal.

LA DEFENSA
El lletrat senyor Marià Rubió i Tuduri, estava encarregat de la defensa del processat. El senyor Rubió ha llegit un brillant informe en el qual ha negat les imputacions fetes

al seu patrocinat. Rebaté les imputacions del Ministeri Fiscal, i digué que la detenció del tinent i el soldat fou deguda al fet que en aquell lloc i a aquelles hores la seva estada era sospitosa i que pel que pogués ésser, el portaren a la Comissaria de Llotja, on els lliuraren als seus caps, sense que ells no tinguessin cap altra intervenció. El senyor Rubió i Tuduri feu encara unes consideracions de caràcter jurídic que impressionaren i acabà demanant la llibre absolució del seu patrocinat.

LA SENTENCIA
La vista acabà a dos quarts de dotze i el Tribunal es retirà segudament a deliberar en sessió secreta. La deliberació fou curta i a les dotze era coneguda la sentència, que condemna a dotze anys de reclusió al caporal Josep Mula. Aquesta sentència, però, no serà ferma fins que l'aprovi l'auditor de la Divisió.

LA DEFENSA
El lletrat senyor Marià Rubió i Tuduri, estava encarregat de la defensa del processat. El senyor Rubió ha llegit un brillant informe en el qual ha negat les imputacions fetes

al seu patrocinat. Rebaté les imputacions del Ministeri Fiscal, i digué que la detenció del tinent i el soldat fou deguda al fet que en aquell lloc i a aquelles hores la seva estada era sospitosa i que pel que pogués ésser, el portaren a la Comissaria de Llotja, on els lliuraren als seus caps, sense que ells no tinguessin cap altra intervenció. El senyor Rubió i Tuduri feu encara unes consideracions de caràcter jurídic que impressionaren i acabà demanant la llibre absolució del seu patrocinat.

GOVERN GENERAL

EL GOVERNADOR GENERAL FA SERMONS --- LA LLIGA TROBA MASSA CATALANISTA UNA OBRA DE TEATRE --- EL CARNET ELECTORAL

El Governador general rebé, ahir migdia, els periodistes, que quedaren astorats de veure com el senyor Escalas es torna temerari.

Malgrat tot, el senyor Escalas segueix dient que ell no és polític. Ahir digué que havia estat visitat per uns elements de la Federació de Fabricants de Filats i Teixits, per tal de protestar de l'atemptat del passat dimarts. Afegí que li havien comunicat que l'autor del fet estava convicte i confés a poder de la policia, de la qual feu un elogi.

A continuació el senyor Escalas va fer un sermó als periodistes per tal que el retransmetessin al públic, i digué que cal que tots siguem bons nois, que no extremem el to de violència que porta estats d'ànim im-

petuosos que tenen com a conseqüència fets lamentables.

Remarcà després, que el Govern havia convocat la Comissió de Transpòs per al dia 21.

Un periodista preguntà al senyor Escalas quines notícies tenia del conflicte que s'ha reproduït a Terrassa i el governador respongué que únicament sabia que havia estat declarada la vaga dels obrers del ram de gèneres de punt, i s'engegà amb un altre discurs dient que cal pensar que hi haurà bona voluntat per part de tots i ho resoldran ràpidament.

Els gestors de la Lliga i el Teatre Català
Durant la conversa d'ahir migdia entre el Governador i els periodistes, un reporter preguntà al senyor Escalas:

«Sembla, senyor Governador, que ahir va ésser suspesa o bé ajornada l'estrena de l'obra de teatre «Bon cop de falç», a conseqüència d'haver estat demandada pel senyor Vallès i Pujals i pel delegat d'Ordre públic».

«No en tinc cap coneixement».

«Sembla que mentre l'obra passa per la censura, abans d'ésser estrenada, no permetran que es representi».

«Confesso que no en sé res... Però, segurament, si s'ha fet així, com vosaltres dieu, és que hi haurà motius per a fer-ho».

«Es que encara hi ha més... Tenim entès que a conseqüència de la lectura que s'ha fet de l'obra a la Conselleria del senyor Vallès, l'han censurada, alterada i modificat les escenes que els ha convingut».

«Si no estava bé...».

«El que pot passar és que ara no agraï al públic, i aquest protesti amb raó, i llavors el cap d'Ordre públic farà intervenir els guàrdies; així pot acabar-se com el crosari de l'aurora». El que menys es pot fer és modificar escenes d'una obra teatral».

«Com podeu imaginar, jo no puc dir-vos res més d'aquest assumpte, que desconec. Ja veuré d'assabentar-me'n».

Quina mena de feina ha estat encomanada als ordenances de la Generalitat...?

Al Palau, malgrat que els gestors de la Lliga es belluguen molt, segueix havent-hi gran desanimació. Ara, però, s'observa més que mai, per quant no es veuen pels passadissos ni galeries ni patis, ni tant sols els ordenances. On és el públic? On són els ordenances?

De visitants ja comprenem que no n'hi ha. Únicament de tard en tard trobem alguns gestors d'ajuntaments que van a rebre instruccions per tal d'aprendre a afura eleccions.

Quant als ordenances, preguntarem ahir, molt escamats, el motiu pel qual no es veien i respongueren que era degut al fet que treballaven molt en la classificació, repartiment i no sabem què més... del Carnet electoral.

Si aquest suposat document no és vàlid per a les properes eleccions, per què corren tant els gestors de la Lliga...?

El més pràctic seria deixar que els ordenances fessin la seva feina i que els gestors fessin també la seva, que, si en volen, ja en trobaran.

Caldria veure que es proposen fer els senyors de la Lliga amb les signatures i retrats dels ciutadans.

Jubilació del cap de Recaptacions
El «Butlletí Oficial» publica, del departament de Finances, la següent disposició:

Ordre en virtut de la qual es feta efectiva la jubilació que tenia sol·licitada el Cap de Secció de Recaptació, senyor Guillem Virgili i Albomà, i és designat el funcionari senyor Joan Via i Preixas, perquè exercixi, amb caràcter accidental, la direcció de les Oficines de Contribucions i de Còdols personals que integren la Secció esmentada.

ELS ACTES DE LES ESQUERRES

AVUI
A L'ATENEU PI I MARGALL DE LA BISBAL
A les 9 1/2 de la nit
CONFERENCIA
a càrrec de l'Alcalde de Girona
JOAQUIM CAMPS I ARBOIX
Tema:
El dia 6 d'octubre del 1934 Problemes de govern d'Esquerra

FEDERACIO COMARCAL DE BORGES BLANQUES
A les deu de la nit gran acte d'afirmació esquerrana-catalanista
Parlaran:
J. BERTAN i **TAPIES**
MAUÉL GALES
J. M. ESPANYA
JOSEP A. TRABAL

CASAL D'E. R. DE G. DEL DISTRICTE I
A les deu de la nit
Gran miting
Hi parlaran:
MIQUEL GUINART
SIMO PIERA
MARIA D. BARGALLO
MANUEL GALES
JAUME AIGUADER

CENTRE D'E. R. DE MANLEU
A les 9 de la nit, conferència a càrrec de:
VICENÇ BERNADES
Tema:
AVANTATGES DE LA SETMANA DE 40 HORES

CENTRE CATALA REPUBLICA DE VILADECANS
A dos quarts de deu del vespre,
Gran miting
Hi parlaran:
J. M. FRANCES
VICENÇ BERNADES
ROC BORONAT
M. RUBIO I TUDURI
Presidirà:
LLORENÇ PUIG

CASAL NACIONALISTA OBRER DE GRACIA
(Salmerón 208; Santa Agata, 2)
A les 10 de la nit conferència a càrrec de:
PERE ARDIACA
Tema:
QUE ES EL SÒGORS ROIG INTERNACIONAL

DEMÀ
CENTRE CATALA REPUBLICA D'ESQUERRA
(Avinguda Gaudi, 79)
A les deu del vespre, miting d'afirmació esquerrana
Parlaran:
JOSEP REGAS
PERE FOIX
J. SOLER i **BRU**
JAUME AIGUADER
J. PUIG i **FERRETER**

CENTRE POPULAR REPUBLICA FEDERAL DE BREDA
A les onze del matí
Conferència-miting
per
JAUME MIRAVITLLES
sobre el tema
Esquerra Republicana de Catalunya davant la situació actual

COMARCAL D'AUSONA
A les 11 del matí tindrà lloc al **TEATRE VIGATA** un gran acte públic d'afirmació catalanista i republicana
Parlaran, entre altres,
Daniel Malla
Manuel Thio Rodés
Manuel Gales
Lluís Bru Jordi
Josep A. Trabat
Invitacions a tots els centres d'Esquerra de la comarca

CENTRE REPUBLICA D'ESQUERRA DE VALLCARCA
(Carreró de Gomis, 2)
A les deu del vespre, conferència a càrrec de:
JOSEP M. FRANCES
Tema:
CONSIDERACIONS SOBRE EL CONCEPTE DE REVOLUCIO

CENTRE DESQUERRA REPUBLICANA DE LA BARRADA DE PONT
(Districte II)
A les deu del vespre, gran miting
Parlaran:
JAUME ALCON
MANUELA MARTI
JOSEP DELTA
JOSEP BALXERES
JOAN COLL
CARLES DURAN
VICENÇ BERNADES
JAUME SERRA HUNTER

DILLUNS
LES PESSES
(Vendrell)
A les cinc de la tarda, miting d'afirmació republicana
Hi parlaran:
Angel, **Grupera**
Francesc Rosell i **Muntané**

LA REORGANITZACIO DE LA POLICIA
El senyor Neira té un càrrec de nova creació
Ahir al matí es féu càrrec de la Brigada d'Investigació Criminal el senyor Neira, el qual fins ara havia ocupat interinament el càrrec de cap de policia.

El càrrec del senyor Neira es denomina, segons la nova organització que ha fet la Direcció General de Seguretat, cap de la Divisió d'Investigació Criminal de Catalunya.

ASSEMBLEES SUSPESES
Les dues assemblees que havien de tenir lloc aquesta nit al carrer de Jaume Giralt, núm. 4, pral, per tal de precedir a la constitució de l'Ateneu Francesc Layret i continuar l'actuació de l'Ateneu Nacionalista Català, antigament domiciliat al carrer Baix de Sant Pere, 42, pral, han estat ajornades segons ens comuniquen els signants de la sol·licitud oficial per a la celebració dels actes, senyors Rotella i Sanahuja.

El diari de la nit: ULTIMA HORA

Gran activitat als fronts italo-etíopics

Els italians han bombardejat un altre campament de la Creu Roja

Asseguren els italians que han derrotat el Ras Desta al Sud

Els etiòpics tenen copada una columna italiana prop de Makalé

El Negus, en unes declaracions, assegura que no solament el Ras Desta no ha estat derrotat, sinó que els etiòpics han pres als italians gran nombre de tancs i metralladores --- Un avió italià, després de bombardejar el camp etiòpic, ha caigut en territori del Sud anglès --- El Negus té l'esperança que la S. de N. proposarà una pau que Etiòpia podrà acceptar

Un altre campament de la Creu Roja bombardejat pels italians

EL CAMPAMENT ESTÀ SITUAT PROP DE DESSIE I ES DE LA CREU ROJA INTERNACIONAL

Dessie, 16 (urgent). — Els avions italians han bombardejat un hospital de la Creu Roja establert al nord-est de Dessie.

Sembla que s'han de lamentar nombroses víctimes.

AMB EL BOMBARDEJAMENT VAREN VOLER IMPEDIR QUE AJUDESSEN ELS FERITS DE WALDIA

Dessie, 16 (urgent). — Es confirma plenament la notícia del bombardeig de l'hospital de la Creu Roja Internacional, establert a Waldia, per tres aeroplans italians de bombardeig.

S'estableix que totes les tendes de campanya que integraven l'hospital estaven en forma molt visible la bandera de la Creu Roja Internacional.

Dessie, 16 (urgent). — El campament de la Creu Roja bombardejat pels italians estava establert a Waldia, a 97 llegendes al nord de Dessie, i havia estat organitzat per la Creu Roja Internacional.

Dirigint l'hospital el doctor anglès Burgoine, secundat pel doctor austríac Schuppler i els doctors irlandesos Bropley i Hickay.

El bombardeig el realitzaren tres aeroplans italians «Caproni», trimotors.

Dessie, 16 (urgent). — Després del bombardeig de l'ambulància de la Creu Roja, els avions italians llançaren sobre la ciutat de Waldia una veritable pluja de bombes incendiàries que provocaren infinitat d'incendis, els quals a favor del vent, es van córrer ràpidament i es propagaren a tots els edificis que ben aviat quedaren convertits en fogueres i destruïren més de la meitat de la ciutat, car tan sols es salvaren de la destrucció algunes edificacions isonades.

Entre les danys han resultat carbonitzades catorze persones, mentre mig centenar resultaren amb ferides o cremades de gravetat.

Com sigui que el campament havia destruït gairebé completament l'hospital de la Creu Roja el prestament de socors als sinistrats de Waldia es fa molt difícil i perillós, no obstant això, els metges i infermers acudiren preses en auxili dels ferits utilitzant l'escàs material sanitari que havia pogut salvar-se del bombardeig.

ACUSACIONS DELS ITALIANS

Asmara, 16. — Segons notícies de font italiana, els abissinis empenen sistemàticament el procediment de contrarietat amb la Creu Roja, els refugiats s'amaguen en aparadors dels avions italians de bombardeig.

Hom atorga que alguns informadors neutrals han confirmat l'ús d'aquest procediment per part dels etiòpics.

HA MORT UN ALTRE DELS FERITS EN L'AMBULANCIA DE WALDIA

Addis Abeba, 16. — S'ha anunciat de font oficial que ha mort un altre dels ferits en el bombardeig a l'hospital de la Creu Roja succeït al front de Dolo; per tant, el nombre de morts per aquest fet s'eleva a la cifra de 42.

GASOS ASFIXIANTS A ANALE

Addis Abeba, 16. — Oficialment es declara que en el bombardeig d'Anale pels avions italians, aquests utilitzaren bombes de gasos asfixiants.

El Govern abissini declara que tot el país suscita violenta indignació per l'empreniment de gasos asfixiants pels italians.

La ciutat d'Anale ha sofert fins ara set bombardeigs aeri, a conseqüència dels quals la ciutat està convertida en un informe munt de runes.

ELS ITALIANS DIUEN QUE HAN DERROTAT EL RAS DESTA

Roma, 16. — Les informacions de

premsa que es reben procedents de Mogadíscio sobre el desenvolupament de l'ofensiva del general Graziani contra les tropes del Ras Desta presenten els etiòpics com a copiosament derrotats. Els corresponents italians diuen que les pèrdues abissínies s'eleva a 800 morts, mentre les pèrdues italians amb prou feines s'arriben al centenar.

Hom atorga que en els quatre dies de l'ofensiva italiana han estat conquistats setanta quilòmetres del territori abissini.

ELS ITALIANS DIUEN QUE HAN OBTINGUT UNA VICTORIA TOTAL

Roma, 16. — El ministeri de Premsa i Propaganda ha publicat aquest matí un comunicat oficial en el qual es declara que l'ofensiva general contra les tropes del Ras Desta empena al front Sud-Est del general Graziani el dia 12 del corrent mes ha acabat amb la victòria total dels italians, els quals causaren enormes pèrdues als abissinis i els feren recular més de cinquanta quilòmetres.

Hom atorga que les tropes del general Graziani prossegueixen llur avanç vers el Nord seguint les valls dels rius.

En aquesta ofensiva s'han emprat abundants elements motoritzats, i totes les accions han anat precedides d'intensos bombardeigs aeri, durant els quals es destruïren enormes ramats de bestiar propietat dels etiòpics, per tal de privar a aquests de carn.

UNA INSURRECCIÓ A GOGGAM

Asmara, 16. — Als cercles informatius italians es torna a parlar de la insurrecció registrada a la província de Goggiam contra la sobirania del Negus.

Addis Abeba, 16. — Davant les informacions de font italiana relatives a la suposada existència a la província de Goggiam, d'una rebel·lió oberta contra l'autoritat del Negus, es declara de font oficial que la rebel·lió, provocada per agents italians, fou sufocada fa pocs dies amb escàs vessament de sang.

UNA COLUMNA ITALIANA ASSETJA DA PROP DE MAKALÉ

Addis Abeba, 16. — Hom considera minúscula la rendició d'una columna italiana integrada per 2.500 homes, la qual es troba assetjada pels abissinis des de diversos dies ençà, a l'est de Makalé.

Fins ara la columna enemiga no pogut defensar-se mercès als proveïments que li han fet els avions, però darrerament el setge etiòpic s'ha fet tan estret que la majoria dels queviures que llancen els aeroplans són recollits amb alegria pels abissinis.

Durant el setge els italians s'han volgut de treure construint amb grans ruïnes que en aquell territori hi son en abundor des de les quals podrien defensar-se eficaçment en cas d'atac, però com que els abissinis s'apropien posicions inexpugnables per a l'aviació, a més, tenen tallada totes les comunicacions, es conformen amb hostilitat lleugerament la columna italiana, tot esperant paiblement que aquesta s'hagi de rendir degut a la manca de queviures i munició.

MAKALÉ, VIRTUALLYMENT ESTÀ A MANA DELS ETIÒPICS

Addis Abeba, 16. — De font oficial abissínia es declara que virtualment la plaça de Makalé es troba a poder dels abissinis, els quals no tenen interès a prendre-la perquè la seva posició topogràfica afavoreix l'acció dels aeroplans de bombardeig i llur possessió costaria molta sang.

Hom afirma que les comunicacions entre Makalé i Adua han estat tallades pels abissinis, per la qual cosa aquella ciutat es troba completament isolada.

EL COMUNICAT OFICIAL ITALIÀ SOBRE LA LLUITA CONTRA EL RAS DESTA

Roma, 16. — El comunicat oficial número 98 sobre les operacions militars a l'Àfrica diu que la batalla entaulada entre Canale Doria i Dava

Parma s'està acabant amb un gran triomf dels italians. Afegitx que les tropes italians han avançat més de 40 milles en tot el front, i que han trencat en tots els sectors la resistència de l'enemic.

El comunicat atorga que les tropes del Ras Desta es baten en retirada desordenadament i que són perseguides pels italians.

Les pèrdues abissínies són molt elevades, però encara no es coneixen les xifres.

El comunicat diu també que l'aviació ha cooperat eficaçment a l'acció. Aquesta ha bombardejat les forces abissínies concentrades prop de Dagabur i Sassa Baneli. També ha bombardejat les posicions abissínies d'Andino, al front nord.

ELS ETIÒPICS NEGUEN LA DERROTA DEL RAS DESTA

Addis Abeba, 16. — De font oficial abissínia es qualifica de falses les informacions de font italiana sobre la suposada derrota dels exercits del Ras Desta al sector sud-est.

Es poca de manifest que a fins ara solament han entrat en foc les patrulles exploradores del Ras Desta; per tant, és una invenció la suposada derrota total dels etiòpics anunciada als comunicats de guerra italians.

Les sancions

QUINES MESURES PRENDRA EL CONSELL DE LA L.L. DE NACIONS

Londres, 16. — La delegació britànica que presideix per Mr. Anthony Eden, representant Anglaterra a la reunió del Consell de la S. de N. que es celebra a Ginebra el dia 20, sortirà de Londres a final de setmana. La política que ha de seguir la delegació anglesa a Ginebra fou una de les qüestions més interessants de les tractades al Consell de Ministres d'aquí.

Se sap que el delegat italià assistirà a la sessió del Consell de la L.L. de Nacions i es retirará de la reunió quan comenci a tractar-se del conflicte italo-abissini; així la sessió continuarà amb el Comitè dels Treze, el qual rebra l'informe sobre el fracàs dels esforços de conciliació.

El Comitè del Treze revisarà també les mesures adoptades per determinar l'activitat de les sancions.

El Comitè dels 18 que fou nomenat per a dirigir les mesures contra Itàlia, ha acordat ja que les que estan en vigor podrien ésser suplementades amb la negativa d'enviar a Itàlia alguns productes, com el petroli, i que el dit embargament seria efectiu Referent a aquesta qüestió s'efectuarà possiblement alguna gestió i es demanarà també un informe tècnic, arran de grau d'eficàcia que es pot esperar en les actuals circumstàncies. Un dels factors més importants a estudiar, serà, probablement, la nova política de neutralitat del President Roosevelt, la qual encara no ha estat decidida pel Congrés americà.

UNA ESMENA PER A EXCLOURE ITÀLIA I ETIÒPIA DE LA LLEI DE NEUTRALITAT

Washington, 16. — La Comissió de Negociis Estrangers examinarà avui l'esmena proposada per la llei de Neutralitat, en els termes de la qual s'exclourà Itàlia i Abissínia de l'aplicació de dita llei.

El president de l'esmentat Comitè, senyor Eyn Reynolds, ha raonat afegint que la promulgació de la «Neutralitat Act» en aquestes precises moments podria ésser interpretada com un acte contrari a la neutralitat mateixa dels Estats Units.

L'ACORD FRANCO-ANGLES NO PROVOCARÀ QUESTIONS AL RHIN

Londres, 16. — Segons la «Press Association», Alemanya no hauria fet cap gestió diplomàtica destinada a fer notar que les enteses que s'han celebrat entre els Estats Majors francesos i anglesos significarien un dany per al tractat de Locarno. Així certs periòdics ho han pretès, l'agència en qüestió destaca que es declara expressament a White Hall que aquestes enteses tenen únicament objecte sobre l'execució de les obligacions resultants de l'Estatut de la Societat de Nacions. França no ha plantejat cap qüestió referent a la protecció de la seva frontera de l'Est. A Anglaterra hom creu que les enteses mencionades no amaguen cap interès de cap mena al tractat de Locarno, puix que no han tractat sinó sobre el cas d'un atac a navilis anglesos per part d'Itàlia. El Govern anglès ha rebut a aquest respecte, de França, una contesta clara i satisfactòria que li assegura l'ajut desitjat.

UN AVIO ITALIA DE BOMBARDEJAMENT HA ATERRAT FORÇOSAMENT AL SUD

El Caire, 16. — Informen de Khar-tum, que l'avió italià de tres motors que ha aterrat en territori del Sud, anava tripulat per quatre aviadors militars.

L'aeroplà era de bombardeig i retornava a la seva base d'Asmara després d'una expedició durant la qual llança bombes contra diversos pobles etiòpics.

El missatger britànic del districte d'Asmara, aquest port, Tokar, mentre que l'aeroplà quedava vigilat per soldats.

A l'aterratge, que es feu de manera imperfecta, l'aeroplà trenca una roda.

ELS ANGELOS CONTINUEN LA FORTIFICACIÓ D'HAIFA

Haifa, 16. — Els anglesos continuen treballant febrilment per a fortificar aquest port, especialment, contra els atacs aeri.

En els monticles propers al port han estat instal·lats poderosos reflectors que efectuen proves durant la nit.

Ja han quedat instal·lats 38 moderns canons antiaeris als quals seguiran altres molts que ja han sortit d'Anglaterra.

LA REUNIO DEL COMITE EXECUTIU DEL PARTIT COMUNISTA

LA U. R. S. S. TE UNA RESERVA DE MIL MILIONS D'HOMES

Moscou, 16. — Davant el Comitè Executiu Central ha parlat el comunista soviètic de Guerra, senyor Tukashewsky, el qual feu una important exposició sobre l'estat actual de l'Exèrcit Roig, del qual digué que fa un any es trobava integrat per 240.000 homes, mentre que ara consta 1.300.000, i posa de relleu que aquest important augment era degut a les amenaces que pesen damunt la Unió Soviètica a la frontera de l'Extrem Orient i a la de l'Extrem Occidental europeu.

El senyor Tukashewsky declarà que la Marina de guerra soviètica construïa amb gran rapidesa tota mena de navilis de guerra, especialment submarins, i que s'incrementava considerablement el nombre de tancs i els equips per a la guerra química.

També digué que la Unió Soviètica compta actualment, a les seves acadèmies militars, amb 16.000 alumnes futurs oficials que han vist ampliat llur període d'estudi de 4 a 5 anys.

El comissari de Guerra acaba dient que les reserves dels soviets pugen a 10.000.000 d'homes.

A DESGRAT DE LES NEGATIVES OFICIALS, HITLER ESTÀ MALALT DE LA GOLA

París, 16. — Un periòdic parisenc de la nit ha publicat la següent informació:

«Es segur que a principis d'any Hitler fou sotmès a una operació quirúrgica a la gola. (extirpació d'un pòlip a la corda vocal dreta), puix que el dia 26 d'agost un comunicat oficial informava l'opinió alemanya de l'operació.

Des d'aleshores, repetidament s'ha sentit el rumor que el canceller soviaria una afeció a la laringe, i es parla d'una aduïda d'un càncer.

Es segur que el professor Saverbruch, de famosa reputació, s'ha negat a efectuar l'operació i acceptar la responsabilitat que d'ella es desprén.

Sembla que el famós vici no vol tenir pendents del seu futur la vida de l'amo d'Alemanya.

També es diu que davant d'aquesta negativa es cercava l'«stranger». Fou consultat el cèlebre especialista vienès doctor Neumann, i afegeix el perillós:

«Creiem saber que després ha estat consultat, pels cercles competents de Berlín, un metge francès que, segons sembla, és el professor de la Facultat de Bordeus, senador pel departament de la Gironda, Jorge Portmann, fill polític del famós doctor Moore.

Sembla que el professor Portmann no ha acceptat encara, segons diu, el temible honor per al qual hom l'ha consultat.

La situació política de França

ELS RADICALS SOCIALISTES HAN ACORDAT UN VOT DE CENSURA CONTRA EL GOVERN

París, 16. — En la reunió celebrada aquest matí, la minoria radical socialista de la Cambra ha acordat, per 62 vots contra 27 i 7 abstencions presentar un vot de censura contra el Govern del senyor Laval.

Les radicals socialistes hauran de pronunciar-se ara sobre la qüestió d'establir si s'ha d'obligar als diputats al fet que votin a favor de dita moció. Si així s'acordés, la comissió visitaria al senyor Herriot per tal de l'induir-lo a abandonar el Gabinet.

En els cercles polítics parlamentaris es considera que la situació del Govern és molt crítica.

La situació a l'Extrem Orient

NEGOCIACIONS ENTRE XINA I JAPÓ

Nankin, 16. — Alguns periòdics acullen el rumor, que sembla que procedeix de bona font, d'haver-se entaulat negociacions preliminars per tal de concertar una al·liança ofensiva i defensiva entre Xina i el Japó.

LA CATASTROFE D'AVIACIÓ D'ARKANSAS FOU DEGUDA A LA FATALITAT

Goodwin (Estat d'Arkansas), 16. — Les autoritats judicials, assessades pels tècnics, han investigat el lloc de la catàstrofe de l'avió transcontinental i han declarat que l'accident és sols imputable a la fatalitat.

Els 17 cadàvers de les víctimes han estat traslladats a Memphis. Els cadàvers estan mutilats i impropisats del fang del pantà, on es precipità l'avió.

HA ESTAT TROBAT LINCOLN ELLSWORTH?

Nova York, 16. — Ha causat enorme sensació la notícia que l'avió de reconeixement del vaixell anglès «Discovery II» arribat a la Badia de les Balenes, ha vist dubtós el glag i un aparell i un home, que bé podria ésser l'aviador americà, Lincoln Ellsworth, perdut amb el seu company quan volava cap al Pol.

Les notícies encara no s'han confirmat per la qual cosa s'espera amb ansietat un ampliament.

El vaixell «Wyatt Earp» base de l'Armada dels Estats Units, a la qual es troba el cèlebre explorador australià, Sir Hubert Wilkins, es troba actualment a uns 400 milles de la Badia de les Balenes.

UN ATRACAMENT EN EL BOULEVARD DE SAINT GERMAIN DE PARIS

París, 16. — Aquesta tarda s'ha començat un atracament de gran importància. Tres individus ajudats per altres més estacionats en aquells voltants, entraren a la Societat General de Crèdit, que es troba establerta al Boulevard de Saint Germain, s'aproparen a la finestra de la caixa i, empujant pistoles aconseguien espantar els empleats. Els atracadors s'apoderaren d'una forta suma sense cridar el més mínim l'atenció sortiren a l'exterior, i fugiren en automòbil amb els seus complicis.

Encara no s'ha efectuat l'arrest de la caixa; però es cala-hi que els atracadors s'han apoderat de més de 200.000 francs.

S'advertirà en la policia gran desorientació davant aquest escandallós atracament, realitzat en ple dia i en un lloc de tant trànsit, amb tot això, no es pot dir que la policia francesa pugui conduir a la detenció dels autors del fet.

EL VAGO D'ARMES DESTINAT A ESPANYA ERA PER ALS FRANCÉSOS

Toulouse (França), 16. — L'investigació duta a terme per les autoritats franceses sobre el vago carregat d'armes que aparegué a la frontera espanyola, ha arribat a la conclusió que l'esmentat vago li posaren una etiqueta canviada a l'estació de Toulouse i fou després enganyat per error en un mercaderies de Perpinyà.

Les armes anaven dirigides al pare d'Artilleria de Tolosa.

La topada de trens d'Anglaterra

Dos dels ferits han mort — Dels altres vint-i-sis alguns estan greus

Londres, 16. — S'informa que dos dels 26 ferits a l'accident ferroviari d'ahir, que arribat a l'express de Penzance a Londres, que topà amb sis vagoes que es despenyeren un tren de mercaderies a Bershire.

Com a conseqüència de l'accident, també s'han de lamentar dos morts.

TURQUIA, IRAN, AFGANISTAN I IRAK VOLEN FER UNA ENTESA SEMBLANT A LA BALCANICA

Ankara, 16. — Es parla amb insistència de la propera constitució d'una entesa formada per Turquia, Iran, Afganistan i Irak que establirà entre els quatre països musulmans corrents d'amistat semblants a les que existeixen entre els països de l'Entesa Balcanica i la Petita Entesa, solucionant fàcilment els problemes d'interès comú.

En el document que es redactarà amb la signatura dels quatre ministres de Relacions Exteriors es declararà que l'Entesa tindrà com a primordial objectiu el d'afiançar la pau per mitjà de la seguretat col·lectiva.

No és aventurat predir que Turquia exercirà un paper preponderant en l'aliança.

El fracàs de la Conferència Naval

LA CONTESTA ANGLESA A LA NOTA DEL JAPÓ

Londres, 16. — Aquesta tarda s'ha tornat a reunir el Primer Comitè de la Conferència Naval. El president, Lord Monsell, ha presentat la carta que ha rebut de la delegació japonesa en la qual es declara que no pot seguir participant pràcticament en els treballs de la Conferència.

El Comitè ha aprovat els termes de la resposta que ha de trametre's a la Delegació japonesa, i després ha continuat la discussió sobre limitació quantitativa, i ha adoptat per unanimitat les següents proposicions:

Primera. — Que el canvi d'informació és essencial base per a tot acord de limitació d'armaments navals.

Segona. — Que és desitjable la notificació avançada dels programes de construcció.

A continuació, el Comitè ha ajornat la sessió fins a demà a la tarda.

LA NOTA JAPONESA DIU

Londres, 16. — La Delegació naval japonesa ha publicat, després de la seva separació de la Conferència, una declaració, en la qual es diu: «Amb el convenciment que una limitació naval forma part important dels propòsits internacionals d'evitar les males voluntats entre les nacions, el nostre Govern ha corat tota ocasió per a mantenir la pau universal mitjançant el desarmament. La nostra dignitat nacional no pot suportar una inferioritat d'armaments en comparació amb les altres potències. Seria de tal manera insuportable per a nosaltres, que seguirien a ella complicacions i una guerra permanent davant del nostre país. Per a cercar l'equilibri en la defensa manca reconèixer absolutament una igualtat de forces navals.

a) Hem proposat que les potències s'arribin a entendre sobre la base d'un tonatge màxim de les seves forces navals, essent aquest tonatge el més modest possible.

b) Els tipus de navilis destinats a

l'ofensiva; és a dir, els principals navilis de combat, navilis porta-avions i creuers de la classe A, han d'ésser limitats fins a arribar a la seva supressió definitiva.

c) Pel que es refereix al tipus de defensa de navilis, com els creuers de la classe B, altres navilis lleugers i els submarins, cal considerar aquesta en bloc, i acordar un límit màxim de tonatge de totes aquestes unitats. Cada país ha de quedar en llibertat per a construir la classe de navilis que respongui a les necessitats de la seva defensa.

d) La present Conferència ha posat de relleu una gran divergència d'opinions entre la nostra Delegació i les dels altres països, i això en relació amb el mitjà de portar a cap les reduccions d'armaments hem arribat a la conclusió que no podem aprovar les propostes presentades per les altres Delegacions, tenint present que no coincidim amb la tesi nostra demanant que es posi fi a la nostra situació d'inferioritat.

Les altres Delegacions han fet notar clarament que es trobaven disposades a acceptar la nostra proposta sobre una limitació comuna i, per consegüent, no ens ha quedat altra alternativa que la d'abandonar la Conferència. Malgrat això, hem de destacar que ens trobem lluny d'adoptar una carrera d'armaments, estant fermament decidits a posar-nos, com abans, al servei de la causa de la pau mundial, entenent converses amb les altres potències.

SATISFACCIÓ ALS CENTRES OFICIALS

Londres, 16. — Als cercles de la Conferència Naval s'expressa satisfacció per l'avenç que el Primer Comitè ha donat avui, malgrat la topada que ha produït una tinguat amb la retirada de la delegació japonesa.

El fet que el Primer Comitè hagi aprovat unanimitat dues importants proposicions referents al canvi d'informació, es considera com a bon auguri per al futur desenvolupament de la Conferència.

El Negus fa declaracions

Berlín, 16. — Un corresponent de l'Agència alemanya de Premsa ha celebrat una entrevista a Dessie amb el Negus el qual ha declarat que Abissínia està disposada a arribar a una pau honrada que garanteixi la independència i sobirania d'Abissínia, malgrat el fet que les seves tropes no han estat encara derrotades.

Haile Selassie ha declarat la seva intenció de desfer-se de la Caserna general fins que comencien les grans pluges i ha expressat la seva esperança que aleshores la S. de N. es trobi en situació de poder presentar noves proposicions de pau, que permetin a Abissínia retirar-se amb honor del front de combat, després de l'agressió italiana.

Quant a la situació militar, el Negus ha dit que les pluges recents han donat avantatge als abissinis al front del Nord i que els seus soldats tenen una moral magnífica, molt més gran que la dels italians, puix que l'estat de les carreteres camins impedeix l'ús dels moderns armaments motoritzats. Afegeix que per aquest motiu els italians no podran realitzar operacions en gran escala als mesos propers.

El Negus parla després del front Sud i diu que la batalla que el Ras Desta provocà prop de Dolo, el dia 8 de gener, continua encara i que els abissinis han guanyat molt de terreny i capturat gran quantitat de material de guerra, entre el qual 60 metralladores, tancs, més de cent mules i molts camions. Diu també que dos dels tancs capturats als italians han estat emprats després contra ells.

El Negus afegeix que els italians realitzen una desesperada defensa i efectuen gran nombre de contraatacs recolzats per l'aviació. Els italians — diu l'Emperador — concentren els seus esforços a avançar per la província de Bale i amb aquest, fi han rebut grans esforços del front Nord.

Segons l'opinió de l'Emperador, l'atac del dimercs sobre Waldia, efectuat pels avions italians, anava dirigit contra la seva persona per creure els italians que s'havia traslladat allí des de Dessie en ruta cap al front Nord. El Negus diu que la major part d'Waldia, població d'uns deu mil habitants, ha estat incendiada pel bombardeig aeri i han resultat moltes víctimes de l'aviació civil i de la Creu Roja, que tenia en aquesta ciutat ambulàncies.

EL «LIEUTENANT DE VASSEAU PARIS» ES DONA PER PERDUT

Nova York, 16. — Comunicuen de Pensacola que l'hidroavió gegant francès «Lieutenant de vaisseau Paris» està a quatre braços de profunditat a la cost de Pensacola, un fou llançat pel temporal que trenca les amarres.

Els buques que l'han inspeccionat han dit que té les ailes trencades i que els motors estan plens de fang i arena. Hom espera que d'un moment a l'altre serà hissat a la superfície l'hidroavió més gran del món, i que hom considera perdut.

El comandant Bonnot, que comandava l'hidroavió, es troba molt disgustat a causa de la catàstrofe, la qual atribueix a la desgràcia, i ha declarat que per a poder ésser utilitzat novament el «Lieutenant de Vaisseau Paris» caldria que fos desmuntat peça per peça, reconstruït i sotmès a una prova de resistència, la qual ha acompanyat aquest aviació, ja que anteriorment s'hi produïren accidents, en un dels quals cremà una gran part de la seva estructura.

AVUI HA D'ESSER EXECUTAT HAUPTMANN

L'execució podria ésser ajornada fins diumenge

Trenton (Estat Nova Jersey), 16. — Si no hi ha cap contrordre, l'alemany Bruno Richard Hauptmann, condemnat a mort pel segrest i assassinat del nen de Charles Lindberg, s'assura a la càmera elèctrica demà divendres, dia 17, a les vint.

DESPRES DEL MANIFEST DE LES ESQUERRES ESPANYOLES

Està ultimada la proporció de les candidatures electorals del "Front Popular"

EL FRONT POPULAR

Es térmisima la decisió dels partits obrers de defensar la República i la Constitució...ha dit Amós Salvador

Madrid, 16.—El senyor Amós Salvador, en parlar amb un periodista dels treballs realitzats per a constituir el front electoral d'esquerrers, ha dit que s'han desenvolupat en un ambient de cortesia, de cordialitat i de lleialtat absoluta.

Tot el que s'ha convingut encalça perfectament dintre les ideologies de les conductes i de les tàctiques dels partits republicans d'esquerra i en la seva part essencial estava ja convingut en el Pla Polític subscrit per aquests partits.

No hi ha en ell cap compromís que repugni el nostre convenciment al misticisme de la nostra autèntica personalitat de partits republicans nacionals.

Els partits i entitats obreres que han confiat llur representació als delegats del Partit Socialista Obrer Espanyol, poden tenir la seguretat que els seus punts de vista han estat defensats amb energia i perseverança. Podem dir, perquè aquesta és la veritat, que amb més vigor han sostingut les aspiracions dels seus afins, que les seves pròpies. I si no han prosperat en tota la seva integritat, ha estat perquè nosaltres, els republicans, no les podem admetre per complet i es tractava de fer-les compatibles amb la nostra posició republicana inconfundible.

El senyor Salvador ha acabat dient:

«Els delegats republicans hem tret l'impressió que és fermíssima la decisió dels partits obrers de defensar la República i la Constitució contra els atacs de les dretes reaccionàries i dels enemics del règim».

FOMENT NACIONALISTA REPUBLICA (E. R. de C.) REUS

Diumenge, dia 19, a les onze del matí, al local d'estiu del "Foment", obertura de la campanya electoral a la circumscripció de Tarragona, amb un gran miting comarcal d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Parlaran els següents oradors:

Pau Sans
Jaume Miravittles
Josep Andreu
A. Rovira i Virgili
Carles Pi i Sunyer.

EL «4 DE SETEMBRE» HA FET UN ATERRATGE FORÇOS A LA GUAYANA ANGLESA

Georgetown (Guayana britànica), dia 16.—Segon notícies rebudes en aquesta ciutat l'avio 4 de setembre, que efectua el raid Cuba-Espanya, tripulat per l'aviador Menéndez Peláez, aconseguí aterrar feliçment al territori de la Guayana britànica. El seu tripulant ha resultat lliure.

Havia esgotat LA GASOLINA

L'Havana, 16.—Un despatx de Georgetown comunica que l'aviador Menéndez Peláez ha produït gran satisfacció a L'Havana, puix que anteriorment s'havien rebut altres despatxos molt pessimistes sobre la sort que hagués pogut correspondre a l'avio.

Poc després d'aterrar, l'aviador cubà amb automòbil a Georgetown, o explica l'accident a les autoritats britàniques, que li brindaren el seu ajut.

Les notícies del feliç aterratge del 4 de setembre han produït gran satisfacció a L'Havana, puix que anteriorment s'havien rebut altres despatxos molt pessimistes sobre la sort que hagués pogut correspondre a l'avio.

S'ha reunit el Comitè imperial britànic

Londres, 16.—El Comitè Imperial de defensa ha celebrat aquesta tarda la seva quarta reunió d'aquesta setmana.

Hom creu saber que en la reunió d'avui el Comitè ha examinat detalladament els problemes que afecten a la defensa imperial per terra, mar i aire.

Schusschnigg ha sortit cap a Praga

Viena, 16.—El Canceller d'Àustria, senyor Schusschnigg ha sortit aquest matí de Viena cap a Praga, on celebra les anunciacions confidencials amb el President de la República Txecoslovaca, senyor Beneš, amb el President del Consell, senyor Bězdek i amb altres elevades personalitats.

El Canceller austríac farà el viatge directe a Praga s'hostatjarà a l'Hotel Excelsior.

SIMEON VIDARTE EXPLICA TOTS ELS PUNTS QUE ES DISCUTIREN A LES REUNIONS DEL «FRONT POPULAR»

Madrid, 16.—Hom parlava amb el senyor Joan Simeon Vidarte, que amb el senyor Cordero, ha intervingut en la relació del pacte del front popular, en representació dels grups obrers.

«Estic molt satisfet del Pacte — ens ha dit —. No havent accedit els republicans a una sèrie de compromisos que nosaltres consideràvem de gran importància, crec, malgrat tot, el pacte és allò més fecund que s'ha fet en la política espanyola».

Les conversacions pel Partit Socialista les hem portades Cordero i jo i hem portat a més la representació de tots els partits obrers que signen el compromís.

Nosaltres havíem presentat unes bases programàtiques, a les quals contestaren els republicans amb una contraproposta, i tenint en compte ambdós documents, comparem les deliberacions que s'han portat a bon terme. Des del primer moment, ens adonàvem que hi havia una fórmula, encara que totes les nostres propostes no haguessin estat acceptades pels republicans; altres fórmules, presentades pels republicans, eren també inacceptables per la representació obrera. Entre ambdós propostes, hi havia una gran zona de coincidència, en la qual havíem forçosament de moure'ns si volíem portar a cap la nostra missió.

L'amistia era per a nosaltres fonamental i hem de fer constar amb tota claredat que era el seu abast. Tots sabem que nombrosos delictes polítics i socials han estat considerats com a comuns pels Tribunals. No és aquest el moment de passar a analitzar l'abast d'això, sinó consignar-ho com a fet. Nosaltres teníem l'obligació de garantir que l'amistia comprengués tots els delictes polítics i socials, amb independència de la seva classificació jurídica. Això ens entenguéssim algun temps en la discussió. Durant diversos dies es discutí també el tema dels delictes polítics que els republicans acceptaven en principi.

Per a nosaltres calia una fórmula que reconegues als representants obrers la readmissió d'aquells seleccionats, puix encara que la situació de les corporacions i empreses que els representen és precària amb l'Estat i les de les empreses privades, no és la mateixa; per a nosaltres, nosaltres i altres obrers seleccionats havíem lluitat per un mateix ideal i eren creditors a la mateixa reparació.

Ha aixecat entre les dretes una onada de protestes i d'indignació, amb responsabilitats i concedint reparacions econòmiques als familiars de les víctimes pels excessos de la força pública. Jo no comprendc la protesta. Durant tres anys hem estat aguantant que els delictes polítics i socials de Cascajols, precisament per haver tingut la dissort que durant el mandat d'un Govern republicà.

Resten encara molts aspectes a tractar que interessaran a l'opinió. Els aspectes importants han quedat solucionats i crec que tots els partits d'esquerra aconseguiran la victòria. I per a això és necessari que tots actuem amb energia, cordialitat i lleialtat, deixant apart els recels i les querelles liberals, naturalment, i que els partits de defensa dels particulars postulat.

El que féu decidir Sánchez Roman a separar-se del Front Popular

Madrid, 16.—Amb relació a la decisió presa pel senyor Sánchez Roman de no signar el pacte de les esquerres, podem historiar el que ha passat en la següent forma:

Des del moment en què el senyor Salgado, president de la Cambra de Comerç de Madrid i d'altres entitats de caràcter econòmic, comunicà al senyor Sánchez Roman la seva baixa en el «Partido Nacional Republicano», els afiliats a aquest partit i assidus concorrents al Casinet de la Carrera de San Jerónimo notaren que havia produït un greu efecte moral en l'ànim del senyor Sánchez Roman.

Ant passada es decidí en definitiva per als diversos partits la necessitat de donar una resposta concreta al pacte que havia estat tractant el Comitè integrat per membres dels partits republicans i socialistes, que tenia, a més, la representació dels altres partits obrers de tendència extrema.

S'observà que el senyor Sánchez Roman buscava un pretext darrera l'altre per no signar el document, fins al punt que els seus reunits digué: «Em sembla que estem perdent el temps. Don Felipe no vol que el «Partido Nacional Republicano» signi el document. Senç dubte perquè creu que si la seva actió és secundada pel senyor Azáza, en lloc d'ésser els partits republicans els que brinden al partit socialista i altres obrers, seran aquests els que donin als partits republicans». Hi hagué un silenci bastant perllongat, després del qual el senyor Sánchez Roman pronuncià aquestes paraules: «Podria ésser».

A partir d'aquest moment i aclarida la posició —eren els quatre del matí—, el senyor Sánchez Roman exposà la seva ferma decisió de no subscriure el document. Oposà grans obstacles a determinades aliances. I anuncià el seu propòsit de deixar els seus amics en plena llibertat i de retirar-se a la seva missió professional. Aquesta decisió exposada a darrera hora, tot i ésser esperada, causà la natural decepció en els reunits.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

socialista haguessin ocorregut aquells lamentables fets, els socialistes tenim la màxima autoritat per a demanar que es faci el que es fa aleshores: depurar responsabilitats restant els culpables i indemnitzar les víctimes o llurs familiars.

Un altre punt que havia d'ésser necessàriament tractat era el de la revisió de la Llei de Desvagues i Mal factors per tal d'evitar que no es pogués a la república totes les accions polítiques. També es feia precís revisar la Llei d'Ordre Públic, per tal de garantir els ciutadans contra les arbitrarietats del Poder i evitar la prorruga dels estats d'excepció. En aquests punts els socialistes d'aquesta llei que han d'ésser revisats al seu dia, i un altre punt es refereix a l'actuació dels Tribunals d'Urgència, els quals minven considerablement els mitjans de defensa dels inculpat.

No significava, en reconèixer la necessitat de la reforma d'aquests lleis, la més lleu «entusa» de l'actuació dels governs d'esquerra, que actuaren anteriorment, sinó senzillament una prevenció natural per a l'avenir, puix que armes tan perilloses com aquestes lleis no poden restar a l'arbitri de governs de dreta, molt més encara després de l'experiència d'aquests darrers anys.

Una de les qüestions més discutides és la que podríem anomenar defensa de la República. Nosaltres entenem i entenem que la República no es defensa amb lleis repressives, sinó eliminant dels llocs directius tots els elements enemics del règim, depurant l'exercici de la Magistratura i la burocràcia, tota els instituts armats, separant aquells elements les conviccions dels quals no els poden permetre servir amb lleialtat un règim. Sense haver acceptat el règim republicà, no es pot defensar la República. Nosaltres complim aquest compromís ajudant els mitjans necessaris a complir-lo i els aconseguim.

En el que es refereix al senyor Sánchez Roman nosaltres lamentem la seva actitud. Ell havia manifestat el seu desig que s'incorporessin al Pacte alguns punts en relació amb lleis per a defensa de la República. Nosaltres li indicàvem que transmissió la seva petició al partit socialista i a les altres organitzacions obreres, indicant que no es podria arribar a una coincidència amb aquests extrems de la seva petició. Ho fèrem per consideració a un partit que creíem havia de quedar dintre del Pacte i per consideració personal al senyor Sánchez Roman, que amb entusiasme i amb fe treballa en la redacció del compromís.

Resten encara molts aspectes a tractar que interessaran a l'opinió. Els aspectes importants han quedat solucionats i crec que tots els partits d'esquerra aconseguiran la victòria. I per a això és necessari que tots actuem amb energia, cordialitat i lleialtat, deixant apart els recels i les querelles liberals, naturalment, i que els partits de defensa dels particulars postulat.

El que féu decidir Sánchez Roman a separar-se del Front Popular

Madrid, 16.—Amb relació a la decisió presa pel senyor Sánchez Roman de no signar el pacte de les esquerres, podem historiar el que ha passat en la següent forma:

Des del moment en què el senyor Salgado, president de la Cambra de Comerç de Madrid i d'altres entitats de caràcter econòmic, comunicà al senyor Sánchez Roman la seva baixa en el «Partido Nacional Republicano», els afiliats a aquest partit i assidus concorrents al Casinet de la Carrera de San Jerónimo notaren que havia produït un greu efecte moral en l'ànim del senyor Sánchez Roman.

Ant passada es decidí en definitiva per als diversos partits la necessitat de donar una resposta concreta al pacte que havia estat tractant el Comitè integrat per membres dels partits republicans i socialistes, que tenia, a més, la representació dels altres partits obrers de tendència extrema.

S'observà que el senyor Sánchez Roman buscava un pretext darrera l'altre per no signar el document, fins al punt que els seus reunits digué: «Em sembla que estem perdent el temps. Don Felipe no vol que el «Partido Nacional Republicano» signi el document. Senç dubte perquè creu que si la seva actió és secundada pel senyor Azáza, en lloc d'ésser els partits republicans els que brinden al partit socialista i altres obrers, seran aquests els que donin als partits republicans». Hi hagué un silenci bastant perllongat, després del qual el senyor Sánchez Roman pronuncià aquestes paraules: «Podria ésser».

A partir d'aquest moment i aclarida la posició —eren els quatre del matí—, el senyor Sánchez Roman exposà la seva ferma decisió de no subscriure el document. Oposà grans obstacles a determinades aliances. I anuncià el seu propòsit de deixar els seus amics en plena llibertat i de retirar-se a la seva missió professional. Aquesta decisió exposada a darrera hora, tot i ésser esperada, causà la natural decepció en els reunits.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

total de les esquerres, no pel que el Partit Nacional Republicà representava en quantitat o nombre, sinó per l'efecte moral.

Jo —digué el senyor Portela—, a vaig advertir, al seu degut temps, a les esquerres republicanes que mediterràn lliurs aliances. Els partits obrers tenen la seva significació i la seva postura lògica. Els republicans hem i tenim les nostres; per alguna cosa ens diuen «buenos», sembla que aquelles impressions meves fessin gaire efecte en els caps republicans d'esquerra amb els quals vaig parlar. Però jo estava segur que el temps i els fets en donarien la raó, però bé que, a dir la veritat, no em creia que fos tan aviat. Això sense perjudici que les dretes ataquin el Govern perquè volien enganyar la gent dient que aquest es decanta en orientació a determinada política. Res més injust ni més il·lògic. El Govern feu la seva declaració ministerial en constituir-se i a ella

socialista haguessin ocorregut aquells lamentables fets, els socialistes tenim la màxima autoritat per a demanar que es faci el que es fa aleshores: depurar responsabilitats restant els culpables i indemnitzar les víctimes o llurs familiars.

Un altre punt que havia d'ésser necessàriament tractat era el de la revisió de la Llei de Desvagues i Mal factors per tal d'evitar que no es pogués a la república totes les accions polítiques. També es feia precís revisar la Llei d'Ordre Públic, per tal de garantir els ciutadans contra les arbitrarietats del Poder i evitar la prorruga dels estats d'excepció. En aquests punts els socialistes d'aquesta llei que han d'ésser revisats al seu dia, i un altre punt es refereix a l'actuació dels Tribunals d'Urgència, els quals minven considerablement els mitjans de defensa dels inculpat.

No significava, en reconèixer la necessitat de la reforma d'aquests lleis, la més lleu «entusa» de l'actuació dels governs d'esquerra, que actuaren anteriorment, sinó senzillament una prevenció natural per a l'avenir, puix que armes tan perilloses com aquestes lleis no poden restar a l'arbitri de governs de dreta, molt més encara després de l'experiència d'aquests darrers anys.

Una de les qüestions més discutides és la que podríem anomenar defensa de la República. Nosaltres entenem i entenem que la República no es defensa amb lleis repressives, sinó eliminant dels llocs directius tots els elements enemics del règim, depurant l'exercici de la Magistratura i la burocràcia, tota els instituts armats, separant aquells elements les conviccions dels quals no els poden permetre servir amb lleialtat un règim. Sense haver acceptat el règim republicà, no es pot defensar la República. Nosaltres complim aquest compromís ajudant els mitjans necessaris a complir-lo i els aconseguim.

En el que es refereix al senyor Sánchez Roman nosaltres lamentem la seva actitud. Ell havia manifestat el seu desig que s'incorporessin al Pacte alguns punts en relació amb lleis per a defensa de la República. Nosaltres li indicàvem que transmissió la seva petició al partit socialista i a les altres organitzacions obreres, indicant que no es podria arribar a una coincidència amb aquests extrems de la seva petició. Ho fèrem per consideració a un partit que creíem havia de quedar dintre del Pacte i per consideració personal al senyor Sánchez Roman, que amb entusiasme i amb fe treballa en la redacció del compromís.

Resten encara molts aspectes a tractar que interessaran a l'opinió. Els aspectes importants han quedat solucionats i crec que tots els partits d'esquerra aconseguiran la victòria. I per a això és necessari que tots actuem amb energia, cordialitat i lleialtat, deixant apart els recels i les querelles liberals, naturalment, i que els partits de defensa dels particulars postulat.

El que féu decidir Sánchez Roman a separar-se del Front Popular

Madrid, 16.—Amb relació a la decisió presa pel senyor Sánchez Roman de no signar el pacte de les esquerres, podem historiar el que ha passat en la següent forma:

Des del moment en què el senyor Salgado, president de la Cambra de Comerç de Madrid i d'altres entitats de caràcter econòmic, comunicà al senyor Sánchez Roman la seva baixa en el «Partido Nacional Republicano», els afiliats a aquest partit i assidus concorrents al Casinet de la Carrera de San Jerónimo notaren que havia produït un greu efecte moral en l'ànim del senyor Sánchez Roman.

Ant passada es decidí en definitiva per als diversos partits la necessitat de donar una resposta concreta al pacte que havia estat tractant el Comitè integrat per membres dels partits republicans i socialistes, que tenia, a més, la representació dels altres partits obrers de tendència extrema.

S'observà que el senyor Sánchez Roman buscava un pretext darrera l'altre per no signar el document, fins al punt que els seus reunits digué: «Em sembla que estem perdent el temps. Don Felipe no vol que el «Partido Nacional Republicano» signi el document. Senç dubte perquè creu que si la seva actió és secundada pel senyor Azáza, en lloc d'ésser els partits republicans els que brinden al partit socialista i altres obrers, seran aquests els que donin als partits republicans». Hi hagué un silenci bastant perllongat, després del qual el senyor Sánchez Roman pronuncià aquestes paraules: «Podria ésser».

A partir d'aquest moment i aclarida la posició —eren els quatre del matí—, el senyor Sánchez Roman exposà la seva ferma decisió de no subscriure el document. Oposà grans obstacles a determinades aliances. I anuncià el seu propòsit de deixar els seus amics en plena llibertat i de retirar-se a la seva missió professional. Aquesta decisió exposada a darrera hora, tot i ésser esperada, causà la natural decepció en els reunits.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud quan el pacte semblava ja enllestir, i tampoc no ocultava que no li faria res que els seus amics cancel·lessin en la reunió d'avui, dijous, els seus compromisos amb ell, si bé es estimava, naturalment, a la seva decisió si adoptaven nous criteris en relació amb el futur polític.

El senyor Sánchez Roman no amagava als seus amics el disgust que li havia proporcionat l'haver d'adoptar aquesta actitud

Ja teniu diari de la nit: ULTIMA HORA

amant i totip

EL SECRETO DE MARIA

ELS ESPORTS

L'esdeveniment de diumenge a Les Corts
Zidenice - Selecció Catalana
en partit d'homenatge i comiat a Josep Samitier

«Dos jugadors van a la recerca de la pilota, però Samitier intervé i amb un dels seus salts prodigiosos, se l'emporta»

En la reunió que ahir celebrà el consell directiu de la Federació Catalana de Futbol, organitzador del partit del vinent diumenge, quedaren definitivament resolts els detalls d'aquest important encontre. L'esmentat consell directiu, juntament amb el seleccionador català senyor Torrens i l'homenatjat, determinaren la confecció de l'equip català que ha d'acabar-se al notable conjunt que S. K. Zidenice, i es va acordar que l'esmentat equip estigué integrat pels jugadors següents:

Porters: Martorell i Llorens. — Defenses: Díaz, Bayo i Raga. — Migs: Arami, Solé, Berkessy i Balmanyà. — Davaners: Prat, Raich, Escobé, Samitier, Fernández, Sagüé i Pedrol. S'espera arribar a un acord amb el Zidenice per tal de poder arrencar tota els elements jugadors, combinant l'equip de manera que alguns alternin amb els altres en el transcurs de cada part de l'encontre.

L'hora de començament ha estat fixada a un quart de quatre de la tarda. L'àrbitre sol·licitat per a la direcció del partit és el senyor Jesus Arribas, en la seva qualitat de President del Col·legi.

També foren fixats els preus de les entrades i localitats, que són: Entrada general, 3 ptes. — Entrada per als socis dels clubs F. C. Barcelona i C. D. Espanyol, 1'50 ptes. — Llotges, 45 ptes. — Tribuna, 6 ptes. — Preferències, 250 ptes. — Gols i laterals, 1'50 ptes.

En tots aquests preus van inclosos els impostos.

Cal advertir que, per tractar-se d'un partit fora d'abonament, els abonats al camp de Les Corts caldrà que facin reservar especialment les respectives localitats amb la deguda antelació.

Són diverses les entitats esportives que, volent correspondre a la finalitat del partit, han anunciat llur contribució al seu major èxit possible. Entre elles, «Penya Rhina», la ben coneguda entitat motorista, ha ofert una magnífica copa de plata perquè sigui disputada pels dos clubs contrincants.

Demà, dissabte, a dos quarts de sis de la tarda
EXTRAORDINÀRIA SESSIÓ DE **CATCH** al «Gran Price»
LLUITANT L'IDOL DEL PÚBLIC: COMTE
CAROL NOWINA
Figuraran, a més, en l'extraordinari programa
AB KAPLAN, ALFRED KOCH, CH. MANUK,
YOUSSEF HUSANNE, PAU GARDIAZABAL
PREUS POPULARS; ENTRADA GENERAL. 2 PTES.

Parla García Salazar

Creu que el partit contra Austria serà la pugna de dues tècniques distintes

Madrid, 16. — Un periodista ha celebrat una interessant entrevista amb el senyor Amadeu García Salazar, el qual des del 1932 té el càrrec de seleccionador únic nacional. La conversa ha estat telefònica perquè el senyor García Salazar es troba com ja es sap a l'Escorial, caserna general dels seleccionadors europeus per al partit internacional contra Austria, i s'ha desenvolupat en els següents termes:

— «Què us sembla a vós la temporada internacional que s'inicia el diumenge?»

— «Amb sinceritat he de dir que tinc la impressió que el públic espanyol no s'ha pres prou seriosament el partit amb Austria. Es recorden les victòries del 1924 i 1925, a Barcelona i Viena, i no es té en compte que han transcorregut deu anys. I encara, aquestes victòries no s'obtinieren sinó per la mínima diferència...»

— «Téu informació directa de l'equip actual d'Austria?»

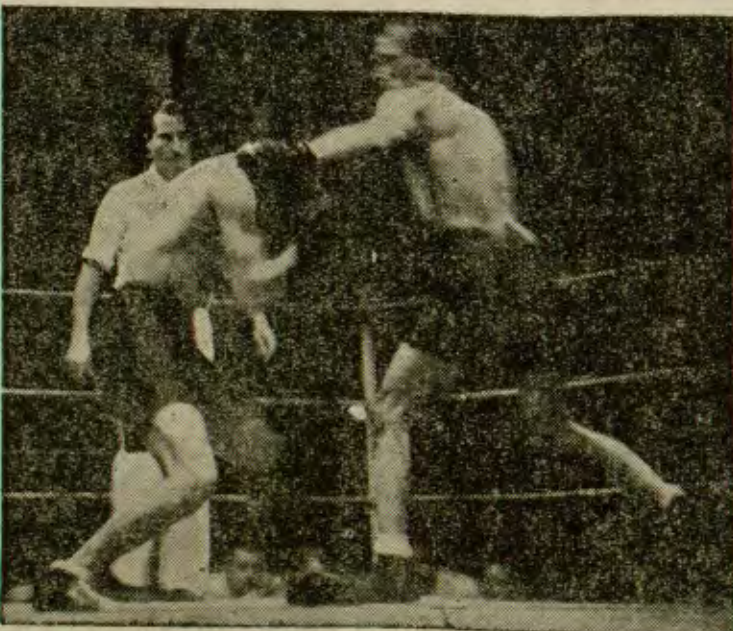
— «Es clar que sí. A alguns dels seus jugadors els vaig veure jugar a Itàlia durant la Copa del Món. Per altra part, tinc un corresponent a Viena — un amic meu, enginyer industrial de Bilbao — que ha vist els partits de l'equip d'Austria a la Copa de l'Europa Central, contra Hongria i contra Itàlia.

— «I la impressió és...»

— «Que l'equip està fort en totes les seves línies, a més de constituir, com us he dit abans, un conjunt homogeni.

— «Com veieu el partit del diumenge?»

— «Es una prova interessantíssima. Anem a veure en lluita dues tècniques completament diferents.

Eugene Huat va fer una exhibició formidable; el nostre va contrarelluir al deible. Lozano va ésser un deible massa inexpert, encara, per a comprendre'l. Mireu-lo en la fotografia, cobrint-se el rostre, per tal d'evitar en el possible, el càstig del campió francès

F. C. Barcelona
Secció d'Abonament
El partit del pròxim diumenge, a Les Corts, és fora d'abonament. Els socis abonats que ho desitgin, podran adquirir les localitats fins al vespre del dissabte, a les oficines del Club. L'entrada per als socis del Barcelona s'ha fixat en 1'50 pessetes.

Demà a la nit al Nou Món

UNA INTERESSANT VETLLADA DE CATCH EN LA QUAL PRENDRA PART EL POPULAR ATLETA RIGOULOT

Rigoulot, que naixé a París un idol com l'home més fort del món, va iniciar-se en el «Catch» sense que els seus més fermes admiradors confessin molt en les seves possibilitats per a la pràctica d'aquest esport. Rigoulot, però, no solament ha triomfat com a home fort, sinó que ho ha aconseguit com a «catcher» i avui dia segueix essent a França un dels atletes més populars més voluts. Rigoulot vol demostrar també a Barcelona que no ha estat per nitra cosa que per les seves qualitats que ha aconseguit en molt breu temps situar-se a París en el primer lloc d'aquest difícil esport i ocupar en els cartells de la «Sala Wagtama» i «Palau des Sports» el lloc d'honor, davant de les primeres figures mundials del «Catch», en la seva presentació que es celebrarà el dissabte a la nit al popular local del «Nou Món», tindrà com a adversari un dels homes més bons dins de la lluita lliure americana. Serà aquest l'espectacle clàssic, el qual ostenta el campionat oficial d'Anglaterra i els coreïaments del qual, extensíssims en tot allò que es pot fer en «Catch», assenyalen com a un dels millors adversaris que pot trobar avui dia el campió del món, Rigoulot.

En el segon combat, per ordre d'importància, Brendel, un americà que per la seva feresa compta amb molts simpatitzants, puix que això fa que les seves lluites siguin sempre disputadíssimes, serà oposat a Berthod, un francès de semblants qualitats de lluita que Brendel, el combat dels quals es presenta doncs molt interessant. El conegut campió d'Itàlia Arpino, ocupa un altre lloc destacat en el programa davant de l'australià Morris i els campions d'Espanya Salvador i Cuesta, mig fort i lleuger, respectivament lluitaran contra Ferrer Del Campo en dos combats de «reco-roman» de molta importància nacional.

LES COMARQUES

TARRAGONA

Amb motiu d'ésser els darrers dies del referèndum popular, el lloc per a signar disposat als baixos de l'Ajuntament s'ha vist molt concorregut.

Cal fer ressaltar que aquest sistema de la signatura emprat contra la llei ha meregut una riallada històrica de l'arxavota «La Cruz», que s'en quixava de gust en com comprovar que molts dels signants del plebiscit no saben signar perquè són analfabets.

Així riu ara aquests reaccionaris cavernícoles de les seves obres del temps de la monarquia, època en la qual es tenia molta cura que l'analfabetisme no minvés, puix que en la ignorància del poble baseven el seu poder.

Avui es celebrà al Teatre Tarragona el festival a profit dels vells pescadors, que està compost amb un programa molt selecte en l'execució del qual prendran part més de cent joves tarragonins.

La nostra simpàtica pianista Consol Oñell també hi prendrà part junt amb altres valuosos elements artístics.

Sembla que definitivament, gràcies a ésser posat a la seva disposició un nou i flamant magatzem, el Centre de Fermentació de Tabacs no es mourà de la nostra ciutat.

REUS

Ahí a la tarda s'efectuà l'enterrament del que fou en vida republicà exemplar senyor Marian Roca Ciurana, pare del nostre estimadíssim company en la premsa i en la causa de Catalunya, Marian Roca Munté.

L'acte, que fou civíl, va constituir una veritable manifestació de dol i fou una prova ben eloqüent per a palesar l'estimació que la família Roca gaudia a la nostra ciutat. Tota la família de l'amic traspassat no ignoren el dolor que tots nosaltres sentim per aquesta pèrdua tristíssima, i que les nostres paraules no són una circumspècció protocolària.

LA HUMANITAT compleix la trista missió de testimoniar el seu condol més sincer.

— Procedent de Madrid i de pas cap a Tarragona, va romandre a la nostra ciutat el conseller governatiu de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya, senyor Bertran i Güell. Va visitar el Centre Sanitari Intercomarcal i l'Institut Pere Mata.

A Montblanc ha posat fi a la seva existència el comerciant de queviures Manuel Polch Roig, de 42 anys. Tan greu determinació, sembla que té com a motiu una malaltia paralítica, que suau se li havia declarat en una part del cos.

El nostre amic senyor Josep Cabré i Josep Pujol i els altres companys absolts en el consell de guerra pels fets d'Olot, a Reus, continuen rebent moltes felicitacions a les quals unim la nostra més efusiva.

Ha estat molt felicitat l'advocat defensor i estimat amic nostre senyor Andreu Abelló pel seu brillantíssim informe de defensa dels processos.

No cal dir quant lamentem que els beneficis de l'abolició no hagin arribat a l'amic ex-agent de policia de la Generalitat, Martí Espolet, que fou condemnat a dos anys de presó, per la qual cosa ha ingressat a la Model de Barcelona.

Ha desenvolupat una expectació indescriptible l'acte polític que diumenge al matí tindrà lloc a l'estatge d'estiu del Foment Nacionalista Republicà, en el qual parlaran Pau Sans, Martí Roura, Rovira i Virgili i Carles Pi i Sunyer.

Diumenge es disputarà un partit de futbol entre el Catalunya Nova i Venus, de Tarragona.

— «Havem tingut dificultats especials per a la formació de l'equip representatiu?»

— «Les he tingudes, en efecte. En acabar els campionats super-regionals com creia tenir l'equip «base», l'engrassament de la selecció, que és, per un sens fi de motius que no se us amagaran a vós, qualsevol que com a fonamental s'imposa a l'encarregat de fer la selecció. Aquest equip «base» era el Barcelona. No solament pel que indiquen els resultats, que obtenia al Campionat de Catalunya, sinó pel que demostrava al terreny de joc quant a la forma dels seus homes i quant a sistema. Els partits de la vinçuren a destruir aquesta base, i fou precis edificiar sobre una base nova. Si jo us ensenyés a vós el meu carnet, veuríeu que diferent era la selecció que hauria pogut formar-se en acabar els campionats super-regionals i la que per fi m'ha semblat la millor, a punt d'acabar la primera volta del campionat.

— «I ara, l'obligat: ¿esperem amb confiança el partit del diumenge?»

— «Espero un partit sever i difícil, com ja us he dit abans, però també espero la victòria, encara que no sigui per una gran diferència. Confio sobretot, en l'entusiasme i en la disciplina dels jugadors espanyols, factors que (puix dir-ho amb absoluta sinceritat i amb satisfacció molt profunda) no m'han fallat mai.

TUBIFEX. — Aliment viu per a peixos, servit a domicili. Tel. 83043.

DIUMENGE EL CAMPIONAT DE BARCELONA DE CROSS

La primera prova oficial es celebrarà a Esplugues

D'acord amb el que hem vingut dient en les edicions anteriors, el vinent diumenge tindran lloc els campionats comarcals de Cross-Country.

Pel que fa referència als de Barcelona, que són virtualment els que han concentrat el major interès de la jornada, i que organitza la Federació Catalana d'Atletisme, conjuntament amb la Penya Esportiva d'Esplugues, podem dir que consti-

GIRONA

Girona, 15. — La Ceda i la Lliga Catalana no han arribat encara a un acord. Sembla que dificulta la coalició d'aquests dos partits de dreta el fet que en algunes circumstàncies, com per exemple la de Girona, no els convenia als regionalistes anar als comitès coaligats, perquè de dos llocs que tenen segurs en perdrien un.

Ahí, un regionalista molt destacat, en una penya del Casino de Girona, deia que si el senyor Josep Ayats no renuncia formalment a la candidatura de la Ceda, les dificultats de conciliació serien insuperables.

Per altra part, sembla que els senyors de la Ceda, amb això no transigiran, puix que en fan una qüestió fonamental posar el senyor Ayats en candidatura, allegant que els partits, per a fer una coalició, no han de discutir noms de persones.

Hem llegit la següent notícia en un diari dretista: «Al domicili particular del president d'Associació Popular Catalana, a Girona, s'han reunit ahir, a la nit, els representants de dit partit, de Lliga Catalana, tradicionalistes i dreta de Catalunya per a continuar les gestions encaminades a formar un front únic de dretes. Les negociacions continuaran.»

Demà, divendres (avui), a dos quarts de deu de la nit, donarà una conferència a l'Ateneu Pi i Margall, de la Bisbal, el nostre distingit amic i il·lustre advocat gironí senyor Joaquim Camps i Arboix, el qual versarà sobre el tema «Els problemes del govern d'esquerra».

Acompanyaran el nostre alcalde popular a la ciutat del Baix Empordà diversos elements del Centre d'Unió Republicana.

Sabem que existeix gran entusiasme entre els republicans de la Bisbal per a assistir a aquest acte polític.

El dia 21 de l'actual mes, a les nou de la nit, parlarà al Centre Republicà d'Esquerra de Bagur el senyor Miquel Santaló, el qual versarà sobre el tema «El moment polític».

En el seu pròxim concert, el qual tindrà lloc el dimecres, dia 22 de l'actual, a les deu de la nit, al Mestre Municipal, la nostra benemèrita Associació de Música ens farà conèixer l'agrupació de corda el «Quartet Gertler», una de les que gaudim de més fama a Europa.

Ha estat a la presó a saludar els nostres amics l'ex-comissari general d'Ordre Públic, senyor Coll i Llach, el qual ha passat una bona estona conversant amb tots els presos polítics.

Avui, divendres, a dos quarts de deu de la nit, donarà una conferència al Centre Republicà d'Esquerra d'Olot, ex-diputat a Corts per la circumscripció de Girona, senyor Josep Masot, el qual versarà sobre el tema: «Orientació política de la Joventut».

Dissabte, a la nit, a Cassà de la Selva, tindrà lloc un grandíssim miting d'afirmació catalanista republicà d'esquerra, en el qual parlarà, entre altres, el senyor Miquel Santaló.

Aquest acte es celebrarà al Centre d'Unió Republicana.

MONTARGULL

MORT SENTICA

El dia 29 del passat mes de desembre tingué lloc el traspass del nostre estimat company i fervent republicà Joan Bresó Cebrà, pare polític de l'actual president del nostre Centre Català d'Esquerra.

L'enterrament fou una gran demostració d'afecte al final, i en-

tirà una magnífica demostració d'aquesta especialitat.

Després de la brillant temporada de proves que els corredors de fons porten darrerament i últimament amb la Jean Bouin, sembla que ara només manca posar els homes novament en regle per tal que es produïxi l'emoció de la lluita, que sembla haurà de resultar indecisa fins als darrers metres. Els valors igualats en què estan bona part dels nostres més caracteritzats especialistes del fons, fan preveure una dura batalla als terrenys d'Esplugues.

Igualment succeïx amb els nedadors, els quals també porten una temporada brillant, i ara, amb ocasió

LLEIDA

DIVERSES NOTES LOCALS

Lleida, 16 (per telèfon). — La Confederació Hidrogràfica de l'Ebre en un de les seves facultats de l'Ebre en un de les seves facultats ha acordat adjudicar la subhasta de les obres de rectificació del curs del Segre a Lleida, a l'Ajuntament d'aquesta capital per la quantitat de pessetes 78.961'93.

— El Sindicat Regional de Lluç i Força de Catalunya celebrà la seva assemblea general el dia 18 proper.

— A la casa de socors ha estat assistida d'algunes erosions la muller de Maximino Morle.

— Ha tingut lloc la fira de bestiar a la qual s'han presentat 25 mil caps. S'han cotitzat els següents preus: ovelles de 40 a 45 pessetes, anyells de 35 a 40 pessetes, moltons de 55 a 60 pessetes, borros de 45 a 50 pessetes.

— Ha estat detinguda Maria Bernadó i Pasqual la qual s'ha incensat contra un agutall del jutjat.

MONISTROL DE MONTSERRAT

LA CASERNA I LES ESCOLES

Es pot donar per acabat el mur on s'ha d'emplaçar la caserna de la guàrdia civil.

Passen de 7.000 duros les despeses que ha ocasionat aquesta famosa obra. La nostra vila també ha tingut el seu strapel·lo: 36.000 pessetes per un mur que en val 10 a 12 mil. «On és la resta? Ara nosaltres no ho podem esbrinar, però, sens dubte, quan els homes que van ser elegits pel poble per tal que l'administració i el regístrin, aquells homes que tanta cura posaren en l'administració, tornin al seu lloc, podran saber què se n'ha fet de tanta calba i portem exigir compte d'aquesta disbaixa de viatges i lures i superfluitats que alegre i confiadament han portat a cap els nostres gestors, quan la misèria més negra aclaparà les famílies dels treballadors per l'atur forçós que patim des de 8 mesos ençà.

Ja s'han començat les Escoles, aquelles escoles en les quals els fills de Monistrol tenen tantes il·lusions i esperances; però no n'hi ha hagut prou de treure les 15 mil pessetes de la piscina i moltes d'altres per a repartir-les entre diverses butxaques, sinó que s'ha pretès fer un emprèmit de 119.000 pessetes a la Caixa d'Estalvis, per tal d'acabar d'arrodonar el negoci i pagar interessos al contractista que ha de cobrar segons el plec en 10 anys.

Si les haguessin de fer els actuals gestors a l'Escola nova no hi hauria ni piscina, ni calefacció, ni cap comoditat, i no fóra estrany que un cap feres les parets calguessin, ja que si poden les pujaran de fons per tal com els seus fills no hi han de par i encara que s'ensorri o a dins es gel·lin de fred no els preocuparà.

Però, amics, això s'acaba! Ja es sent el toc de funeral al veïnat de Can Gomis, i algunes maledes estan enllestides per a emprendre un llarg viatge. No podem dir: ben vent i barra nova, perquè el nostre afany és seguir-los com un gos en calça un conill; fins al cau.

sems una gran manifestació esquerrista, puix que l'acte, que fou civíl, acíndren nodrideres representacions dels pobles veïns.

Rebin els seus familiars el nostre sentit condol per tan sensible pèrdua.

— Ací existeix una gran confiança que les eleccions properes seran una victòria per a les esquerres esclatant i decisiva.

de llur Campionat de Cross voldran donar idees exactes del que hom pot esperar d'ells.

La cursa de juniors i seniors tindrà un recorregut d'uns onze quilòmetres i de la nedada en tindrà una cinè i mig.

La inscripció per a poder participar en aquests campionats quedarà tancada demà, divendres, i s'ha de re·lectre a la Federació Catalana d'Atletisme, San Honorat, 7, principal, de 8 a 9 del vespre, i es farà avinent que serà condició preta per a poder actuar en aquests campionats estar en possessió de la llicència corresponent a la present temporada.

DEMA «CATCH» AL GRAN PRICE EL COMTE KAROL NOWINA I EL BASC GARDIAZABAL EN PROGRAMA

Les reunions de «catch» del Price, que tant d'interès i diversitat d'opinions han desenvolupat, i que durant llarg temps han vingut celebrant-se els dimarts i els divendres, aquesta setmana, amb motiu de celebrar-se demà a la nit un ball al Gran Price, s'ha disposat que la reunió corresponent a la data es celebri el dissabte a la tarda amb caràcter extraordinari.

Per aquest motiu, i per tal de satisfèr nombroses peticions que havien arribat a l'organització per tal que fos celebrat algun dels programes a la tarda, s'ha combinat per al pròxim dissabte una «matinée» en la qual la primera figura serà el comte Karol Nowina, la darrera actuació del qual l'acredita com un lluitador excepcional.

Karol Nowina, figura cim del campionat que s'està celebrant al Gran Price, no tan sol és un dels grans favorits dels nostres aficionats, sinó que, pel seu esplendí estí de lluita, per la seva gran habilitat, per l'eficàcia de les seves preces i per l'ar-

Llegiu avui i cada dia LA HUMANITAT, el vostre diari

TALLER de pedra
til·licial, dipòsits i mo-
saviments i tots els
rivats de la construc-
Francesc Borreda, G.

Totes les causes justes troben ressò en LA HUMANITAT

